

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní Mgr. Radkou Kryndlerovou ve věci

žalobkyně: [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem Mgr. Milanem Vaňkátem
se sídlem Navrátilova 664/10, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Město Lom**, IČO 00266035
se sídlem nám. Republiky 13/5, 435 11 Lom
zastoupený advokátem JUDr. Ivo Beránkem
se sídlem Sokolovská 47/73, 186 00 Praha

o: žalobě na ochranu osobnosti, 500 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. **Žalovaný je povinen přečíst při tiskové konferenci a následně i doručit žalobkyni omluvu s následujícím zněním:** „Omlouváme se paní [redacted] za to, že dne 7. 1. 2016 při tiskové konferenci na adrese [redacted] pan [redacted] paní [redacted] a pan [redacted] ve vztahu k paní [redacted] použili následující nepravdivé a nevhodné výroky o tom, že závažně porušila povinnosti, které vyplývají z jejích činností a úkolů a pravomocí statutárního zástupce [redacted] a dále, že neinformovala zřizovatele o podstatných skutečnostech a nespolupracovala s ním, a že tak dokonce odmítala činit, že kradla, krade a bude krást, a že je zloděj, a dále uvedli či naznačovali, že se dopustila zpronevěry v souvislosti s nákupem [redacted] a [redacted], a dále, že použila finanční prostředky uvedené [redacted] na své soukromé potřeby, a že po 23. 11. 2015 měla do [redacted] přístup a mohla přijít kdykoliv, a že ve [redacted]

byla nejméně třikrát, a že odmítla pracovní místo [REDACTED], a že měla šanci [REDACTED] předat, a to vše způsobem, který byl urážlivý, a kterým zasáhli do jejích osobnostních práv. [REDACTED] a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku ve výši 500 000 Kč, spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p. a. od 22. 2. 2019 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Co do požadavku žalobkyně na zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05% p. a. za období od 7. 1. 2019 do 21. 2. 2019 se žaloba zmítá.

IV. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 39 904,03 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá vydání rozhodnutí, jímž by byla žalovanému uložena povinnost otisknout omluvu žalobkyni za to, že na tiskové konferenci, která se konala dne 7. 1. 2016, vystupující mluvčí mj. žalobkyni označili za zlodějku, nařkli ji ze zpronevěry, když takové výroky nelze považovat za oprávněnou kritiku. Dále by měl žalovaný zaplatit žalobkyni částku 500 000 Kč jako zadostiučinění za zásah do cti. V průběhu tiskové konference dne 7. 1. 2016 pan [REDACTED] uvedl na adresu žalobkyně mimo jiné výslovně následující:

„... pro mě je to šok, že okrádala i cikány, na který sháníme peníze ...,

... že se snížila k tomu, až k takovým věcem, že nakoupí [REDACTED] a dá ho dceři, to je prostě trapný ...,

... pak se přišlo na to, že je obyčejný zloděj ...,

... jestli kradla jednou, tak bude krást po každý takhle blbě... „

2. Dále v průběhu tiskové konference dne 7. 1. 2016 paní [REDACTED] uvedla na adresu žalobkyně mimo jiné výslovně následující:

„... závažně porušila povinnosti, které vyplývají z jejích činností a úkolů a pravomocí statutárního zástupce [REDACTED]

... vytýkáno neinformování zřizovatele o závažných skutečnostech, které se ve [REDACTED] udály, nespolupráce se zřizovatelem byla upozorněna několikrát, především se jednalo o nespolupráci s [REDACTED]

... na to vždy odpověděla, že to je její problém, její záležitost, a že nebude informovat ani nás ani [REDACTED] ...

... pan [REDACTED] zjistil, že paní [REDACTED] nám ve [REDACTED]

... zjištění, že kradla, že zpronevěřila peníze ...

... odmítla pracovní místo [REDACTED]

... o věcech špatných, které se děly ve [REDACTED], o které ona samozřejmě musela vidět a viděla, tak o těch s náma nekomunikovala ...

... (Pozn. – míněno vyšetřování a audit) ukáže škodu, kterou spáchala ...,

... ta neinformovanost, o které jsme jí několikrát říkali, že opravdu, že se vždycky všechno dozvíme, po každé nás odehnala s tím, že to je její záležitost, že si to bude řešit ona ...

... co nakradla a zpronevěřila, to neměla zapotřebí, nevím, co jí k tomu vedlo ...

... (Pozn. – míněno [REDACTED]) šanci měla ...

... [REDACTED] zpátky, který ukradla ...

... více méně stručně řečeno šanci měla, nicméně jí nevyužila a odmítla jakkoliv fyzicky [REDACTED]

3. Dále na tiskové konferenci dne 7. 1. 2016 pan [REDAKCE] uvedl na adresu žalobkyně mimo jiné výslovně následující:

„... některé položky, které byly nakupovány ... např. skleněné dózy, které měly být dodány do [REDAKCE] tyto dózy samozřejmě v žádném případě ve [REDAKCE] nejsou a nikdy ani nebyly, plus jiný materiál, který byl určen na výzdobu, apod. ...,

... byly proúčtovány věci, které se ve [REDAKCE] nenacházely, ... docházelo k nákupu věcí, které ve [REDAKCE] nejsou, nebyly, ne jen ve [REDAKCE] ale i ve [REDAKCE], například pak [REDAKCE], apod., například [REDAKCE],

... byly proplaceny masáže pro zaměstnance [REDAKCE], zaměstnanci se žádných thajských masáží nezúčastnili ... šlo to na soukromé potřeby paní [REDAKCE]

... mohla přijít kdykoliv ...,

... [REDAKCE] měla přístup ...,

paní [REDAKCE] i ke nám i během svých vycházek byla ve [REDAKCE] zhruba třikrát nebo čtyřikrát, kdy přivezla marodní lístek a já nevím co všechno ... „

4. Žalovaný učinil nesporným, že shora uvedené výroky na předmětné tiskové konferenci zazněly, ale bránil se tvrzením, že informace o žalobkyni, které zazněly na tiskové konferenci dne 7. 1. 2016, nelze vytrhovat z celkového kontextu. Měly reálný základ. Žalovaný si je nevymyslel. Bylo-li trestní stíhání žalobkyně zastaveno, neznamená to, že se žalobkyně ničeho protiprávního nedopustila. Uvedl konkrétní skutky, které jeho oprávněný závěr o nepravostech páchaných žalobkyní odůvodňují. Nadto žalovanému lze přičítat pouze výroky, které na tiskové konferenci pronášela starostka [REDAKCE] – statutární orgán žalovaného nikoliv [REDAKCE] a [REDAKCE]

5. V době konání tiskové konference, měl žalovaný k dispozici informace, že:

- dne 15. 9. 2015 mělo dojít k údajnému nákupu [REDAKCE] v celkové částce 2 389 Kč do [REDAKCE] kdy ze strany žalobkyně mělo dojít k falšování podpisu vedoucí [REDAKCE] paní [REDAKCE] na výdajovém pokladním dokladu č. 176. Dle sdělení paní [REDAKCE], ta tento výdajový doklad nikdy nepodepsala.

- dne 5. 11. 2015 mělo dojít k falšování podpisu asistentky [REDAKCE] na výdajovém pokladním dokladu č. 235, týkajícího se výzdoby [REDAKCE] v částce 1 116 Kč. Dle sdělení asistentky [REDAKCE] nikdy tento výdajový pokladní doklad nepodepsala a v majetku školy je evidovaná pouze jedna laterna z předmětného nákupu.

- dne 10. 6. 2015 mělo dojít ke zpronevěření částky ve výši 8 450 Kč, jež měly představovat údajný nákup 45 ks euroklipů do [REDAKCE], kdy k tvrzenému nákupu nedošlo. Žalobkyně se důvodně domnívala, že se tohoto dopustila žalobkyně. Žalobkyni byly finanční prostředky vyplaceny ze strany paní ekonomky [REDAKCE] avšak údajně zakoupené euroklipy dle sdělení vedoucí [REDAKCE], paní [REDAKCE] nikdy nebyly fyzicky do majetku předány.

- dále dne 27. 2. 2015, dále pak 3. 3. 2015 a dále pak 22. 10 2015, mělo dojít ke zpronevěře částek 3 000 Kč, 3 500 Kč a 6 000 Kč, kdy tyto částky byly neoprávněně žalobkyni proplaceny ze strany [REDAKCE] ekonomky, na základě dokladu o opravě a [REDAKCE] panem [REDAKCE] ačkoliv k žádné opravě [REDAKCE] nedošlo. Dle sdělení zaměstnanců [REDAKCE] k [REDAKCE] v roce 2015 vůbec nedošlo a pan [REDAKCE] v tvrzené dny vůbec na půdě [REDAKCE] nebyl. Zároveň následně byly ve stole žalobkyně nalezené prázdné a nevyplněné faktury – prodejní a daňové doklady s razítkem právě pana [REDAKCE], které si žalobkyně mohla dle potřeby vyplnit a následně nechat proplatit ekonomkou [REDAKCE]

- dne 6. 11. 2015 mělo dle zjištění dojít ze strany žalobkyně k odcizení 2 kusů svítilen určené pro [REDAKCE] v ceně 1 998 Kč. Dle sdělení [REDAKCE] se s ním žalobkyně radila ohledně výběru svítilen pro svého přítele, které pak následně zakoupila pro potřeby [REDAKCE]

■. Ani jeden kus zakoupené a proplacené svítilny dle sdělení vedoucí v ■ paní ■ a vedoucí ■, se do majetku ■ nikdy nedostal, tyto proplacené svítilny nikdy nebyly převzaty a ani o ně ■ nikdy nežádaly a nepotřebovaly je.

- dne 19. 11. 2015 dle zjištění mělo dojít k zpronevěře částky 9 560 Kč, která byla žalobkyni neoprávněně proplacena na základě předloženého dokladu č. 250 za údajný nákup ■ pro ■, ačkoliv žádné tvrzené zboží nebylo dle sdělení vedoucí ■, paní ■ evidováno

- dne 10. 4. 2015 mělo dojít ke zpronevěře částek ve výši 5 499 Kč a 4 162 Kč, které byly žalobkyni neoprávněně proplaceny na základě zfalšovaného paragonu č. 81, kdy k nákupu a evidenci vypsání zboží nikdy nedošlo a dle sdělení obou vedoucích ■ nikdy zboží neobdržely.

- dále měla být žalobkyni neoprávněně vyplacena částka ve výši 37 261 Kč za neuskutečněné akce z fondu kulturních a sociálních potřeb, kdy ze strany zaměstnanců nebyly tyto výhody dle jejich sdělení čerpány (dne 20. 4. 2015 masáže, dne 1. 7. 2015 výuka tance zaměstnanců, dne 13. 10. 2015 masáže zaměstnanců, dne 20. 7. 2015 dárkové předměty, dne 25. 9. 2015 masáže zaměstnanců, dne 12. 10. 2015 masáže zaměstnanců, dne 12. 11. 2015 masáže zaměstnanců, dne 23. 11. 2015 sportovní aktivity). Dle sdělení zaměstnanců ■ se žádný ze zaměstnanců proplacených aktivit v dané dny neúčastnil.

- dále došlo k pokusu o odcizení ■, pořizovací cena 26 401 Kč, včetně programů office. Žalobkyně zakoupila tento notebook pro potřeby asistentky ■, ta o všem ■ neobdržela a místo něj jí žalobkyně poskytla svůj starý osobní ■, značky ■. Po odvolání žalobkyně z funkce ■ byla dotazována na skutečnost, kde se ■ nachází. ■ byl žalobkyni vrácen po výzvě a bylo zjištěno, že jej měla v užívání dcera žalobkyně, která jej předala prostřednictvím paní ■ zpět do ■

6. Tedy jednalo se o ■, které nebyly provedeny, chybějící materiály v ■ a ■, jako jsou ■ nebo květiny, které nebyly nikdy pořízeny pro potřeby ■
7. Ve věci soud zjistil následující skutkový stav.
8. Žalobkyně byla na základě výsledků konkurzního řízení ze dne 8. 1. 2013 a usnesení Rady města ■ jmenována s účinností ode dne 22. 1. 2013 do funkce ■ se sídlem ■ a to na období 6 let, tedy do 21. 1. 2019.
9. Dne 26. 11. 2015 bylo žalobkyni doručeno odvolání z funkce ■ zaměstnavatele ze dne 23. 11. 2015, č.j. ■, ve kterém bylo žalobkyni oznámeno, že byla usnesením rady města ■ ze dne 23. 11. 2015, č. ■, s účinností ode dne 23. 11. 2015 odvolána z funkce ■ žalované.
10. Žalobkyni bylo dne 31. 12. 2015 doručeno okamžité zrušení pracovního poměru, ve kterém zaměstnavatel mimo jiné uvádí, že s žalobkyní ruší okamžitě pracovní poměr podle ust. § 55 odst. 1 písm. b) zák. č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahující se k žalobkyni vykonávané práci zvlášť hrubým způsobem.
11. Žalobkyně je přesvědčena, že nebyla platně odvolána z funkce ■ zaměstnavatele ani nedošlo k platnému okamžitému zrušení jejího pracovního poměru. Žalobkyně se proto domáhá žalobou určení neplatnosti odvolání ze dne 23. 11. 2015 a určení neplatnosti okamžitého zrušení. Obě dvě řízení jsou t. č. vedeny u Okresního soudu v Mostě, a to pod sp. zn. ■ a pod sp. zn. ■. Žádné z těchto řízení nebylo dosud pravomocně ukončeno. Následně

byly učiněny i další rozvazovací úkony, které žalobkyně rovněž napadla žalobou, avšak ani v těchto věcech nebylo dosud vydáno žádné pravomocné rozhodnutí.

12. Dne 7. 1. 2016 se v prostoru Městského úřadu v [redacted] konala tisková konference. Tato tisková konference se konala za účasti novinářů a dalších osob. Mimo jiné pan [redacted] paní [redacted] a pan [redacted] v jejím průběhu pronášeli různá tvrzení na adresu žalobkyně, a následně o tiskové konferenci zúčastnění novináři referovali v tisku. Všichni, kteří jednotlivé výroky pronášeli, jsou komunální politici, pan [redacted] byl i politikem celostátním, a jsou navzájem propojeni – pan [redacted] a paní [redacted] jsou manželé, paní [redacted] je [redacted] žalovaného, pan [redacted] je členem rady žalovaného, pan [redacted] je člen regionální rady a místopředseda oblastního sdružení [redacted] a zaměstnanec zaměstnavatele, přičemž pan [redacted] a pan [redacted] figurovali ve společnosti [redacted]
13. Až potud uvedené skutečnosti uváděli účastníci shodně, důsledně tomu je soud v souladu s ust. § 120 odst. 3 o.s.ř. vzal za svá skutková zjištění a neprovedl důkazy, které žalobkyně navrhla k jejich prokázání (jmenování ze dne 17. 1. 2013, odvolání ze dne 23. 11. 2015, okamžité zrušení ze dne 31. 12. 2015, internetovým článkem – zdroj [redacted] Krádež a zpronevěra? [redacted] 15. 1. 2016 [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: [redacted], následujícími webovými stránkami: [redacted] Zastupitelstvo města. [online]. Dostupné z: [http://\[redacted\]](http://[redacted]) [online]. [cit. 2016-03-22]. Dostupné [redacted]
14. Soud souhlasí s žalovaným, že výroky, které zazněly na předmětné tiskové konferenci, je třeba ponechat v jejich kontextu. Z kompletního přepisu záznamu z tiskové konference ze dne 7. 1. 2016 učinil soud následující skutková zjištění. Tisková konference se konala na půdě (v přeneseném slova smyslu) [redacted] za účasti vedení města [redacted] jak vyplývá z přivítání [redacted] Ta přítomným představila další účastníky, a to [redacted] pana [redacted], pana [redacted] jako dočasného statutárního zástupce předmětné [redacted] jako uvolněnou radní pro [redacted] paní [redacted] jako radní města [redacted] a [redacted] jako svého muže s tím, že toho všichni zúčastnění znají. [redacted] byl rovněž první osobou, která na tiskové konferenci mluvila s tím, že řekl, že hlavní důvod, proč se vedení města rozhodlo uspořádat tiskovou konferenci, byl ten, že se změnilы podmínky odchodu paní [redacted], a to velice rapidně. K důvodům svolání tiskové konference se po úvodním přivítání vyjádřila rovněž [redacted], kdy uvedla, že tisková konference by se měla týkat paní [redacted] bývalé [redacted] Následně [redacted] zrekapitulovala působení [redacted] ve funkci [redacted] od roku 2013 s tím, že z funkce [redacted] byla odvolána v listopadu 2015 s okamžitými účinky ke dni 23. 11. 2015, kdy důvodem bylo především to, že neinformuje zřizovatele o závažných problémech a skutečnostech, které se ve [redacted] udály s tím, že na nespolupráci se zřizovatelem byla paní [redacted] upozorňována několikrát, především se jednalo o nespolupráci s [redacted]. Následně se [redacted] vyjádřila tak, že přítomné o odvolání informovala, že o tom samozřejmě všichni už ví, to už proběhlo. Ale vyvstala další skutečnost. To odpovídá poznámce, kterou v úvodu konference učinil [redacted] totiž, že tisková konference byla svolána, neboť se změnilы podmínky odchodu paní [redacted] Nyní tedy vyjevila [redacted] jaká další skutečnost, o které chce vedení města informovat novináře, nastala a to tím, že prohlásila: „[redacted] zjistil, že paní [redacted] nám ve [redacted] kradla.“ Této větě předchází několik vět, kde [redacted] líčí, že: „pan [redacted] si nechal zpracovat takový menší finanční audit a zjistil určité skutečnosti, které vedly k tomu, že podali trestní oznámení na paní [redacted] pro dva trestné činy (ikdyž jich bude víc), a to pro trestný čin krádeže

a zpronevěry“, ... „takže tyhle ty zjištění o tom, že skutečně kradla, skutečně zpronevěřila peníze, které byly určeny pro [REDAKCE], pro [REDAKCE] byly to teda peníze, podotýkám, z rozpočtu města [REDAKCE], které jsme paní [REDAKCE] odsouhlasili na zastupitelstvu. Ještě jednou budu informovat o tom, že se jednalo o jeden rok zkontrolovaný, bylo tam asi zpronevěra nebo krádež za 120 000 Kč, to samozřejmě řekne víc pan [REDAKCE], další roky budou zkontrolovány forenzním auditem, který jsme okamžitě nařídili, a celá věc byla předána orgánům činným v trestním řízení prostřednictvím naší právní zástupkyně, právní zástupkyně našeho města. Další věci samozřejmě se dozvíme po forenzním auditu a ...“

15. Následně paní [REDAKCE] doplňuje vysvětlení, že i po odvolání zůstala paní [REDAKCE] řadovou zaměstnankyní [REDAKCE] a dále uvádí: ...“pan [REDAKCE] jí nabídl pracovní místo [REDAKCE] to ona odmítla, nicméně dál marodila, tak na základě těch skutečností, které nám předložil tady pan [REDAKCE], byl okamžitě zrušen pracovní poměr paní [REDAKCE] tedy z důvodů závažných porušení vyplývajících z právních předpisů, které se vztahují k její vykonávané práci, je to § 55 odst. 1 zákoníku práce. Paní [REDAKCE] si ho převzala – to okamžité zrušení – 31. 12. na Silvestra s tím teda, že doposud se nám k tomu nevyjádřila a ani její právní zástupce. 31. 12. jsme taktéž jednali s právním zástupcem paní [REDAKCE], který nás požádal o schůzku s tím, že by chtěl jednat o tom, že...o neplatnosti odvolání, že paní [REDAKCE] by chtěla být nadále [REDAKCE] s tím teda, že my jsme mu na tom jednání sdělili tyhle ty skutečnosti, že nemůže, ani kdybychom chtěli, znovu tedy paní [REDAKCE] vzít zpět, a naopak, že jí rušíme pracovní poměr z důvodu toho, že ve [REDAKCE] kradla.
16. Následuje poznámka [REDAKCE], který uvádí: „Můžu já? Jenom takovou jednu lidskou poznámku. Já mám celej život takovej problém, že mám špatný odhad na lidi. Kolikrát se mi prostě povede to, že někoho považuji za špatného dobrého, ono je to naopak anebo zase naopak někdy někoho považuji za špatného, a pak se dozvím, že je to dobrý člověk. V tomto případě já považuji paní [REDAKCE] za moje jedno z největších životních pochybení, já jsem se v ní strašně lidsky zklamal.“
17. Po čase dostal slovo p. [REDAKCE] a tisková konference pokračovala následovně:

[REDAKCE] Takže ještě jednou dobrý den. Po mém jmenování coby statutárním zástupcem [REDAKCE] jsem byl jakýmsi způsobem seznámen s chodem [REDAKCE] který mi nepřišel úplně čistý, a proto jsem si nechal zpracovat analýzu finančních operací za rok, nebo za leden až prosinec 2015, protože ještě některé pohledávky, které byly uzavřeny s paní [REDAKCE], už ona je nemohla podepsat coby příkazce, takže jsem musel já. Než bych já něco podepsal bez znalostí věcí, tak jsem si nechal tyto věci zpracovat, a byl jsem upozorněn na některé nesrovnalosti, které se v tom účetnictví vyskytly. Některé položky, které byly nakupovány, mi přišly trochu netradičního charakteru. Jako byly různé skleněné dózy a podobně, které měly být dodány do [REDAKCE] tyto dózy samozřejmě v žádném případě ve [REDAKCE] nejsou, nikdy ani nebyly, plus jiným materiál, který tam měl být určen na výzdobu apod. Další věci, které jsem zjistil, proplácení faktur apod. Bylo například toho charakteru, že byly proučtovány věci, které se ve škole nenachází. Byly to poměrně vysoké finanční částky, docházelo k nákupu věcí, které, jak už jsem řekl, ve škole nejsou, nebyly, ne jen ve škole, ale i ve školkách...

Z pléna: Například.

[REDAKCE]: Prosím.... Například. Jedná se o nákup [REDAKCE] apod. Například ty [REDAKCE] Když vím, přitom víme, že ve [REDAKCE] si [REDAKCE] tisknou nebo různé obrázky z internetu, a jestliže bylo do [REDAKCE] objednáno například zhruba, teď nevím přesně, deset kusů [REDAKCE] v celkové ceně, nebo jeden kus za 170 korun tak takové [REDAKCE] se do [REDAKCE] nikdy nekoupily. Byly to takové ty [REDAKCE] jakoby s nějakými [REDAKCE] a já nevím s čím vším možným. Takže tohle ve [REDAKCE] třeba není. Plus jak už jsem zmínil ty skleněné dózy, plus nějaké [REDAKCE], baterky, jedna stála 999 korun, měly, nebo mají se nacházet ve [REDAKCE] jak zde v [REDAKCE], nahore v [REDAKCE], ani jedna tam není. Taková zajímavost je, že jsem byl jednou požádán paní [REDAKCE]

abych jí pomohl vybrat vánoční dárek pro přítele, baterku, která by měla určitý dosah, a byla by velmi kvalitní. Takže se vybrala baterka, nebo vybral jsem baterku, která má dosah 208 metrů, tyto baterky byly dodány do [REDAKCE]. Ve [REDAKCE] mají baterku, která stojí 40 korun, a stačí jim na to, aby si posvítili na hodiny nebo na budík, když odečítají vodu, ale rozhodně nepotřebují baterku, která by měla dosah 208 metrů. Takže to víme, z toho dle hlediska, že jsem věděl, že tuto konkrétní baterku jsem pomáhal já vybírat, ještě v listopadu někdy na začátku listopadu, kolem 6. listopadu zhruba...

[REDAKCE] Koupily se dvě.

[REDAKCE]: A koupily se dvě jako že do [REDAKCE], ale ve [REDAKCE] nejsou.

[REDAKCE]: Ani by je tam nepotřebovali takovouhle.

[REDAKCE]: Ani by tam takovouhle baterku nepotřebovali, například. Těch věcí je samozřejmě více.

[REDAKCE]: Masáže.

[REDAKCE]: To je, to je ...

[REDAKCE] To je taková maličkost. Potom, co máme fond FKSP, tak tam byly propláceny údajně masáže pro zaměstnance [REDAKCE]. Zaměstnanci [REDAKCE] se žádných thajských masáží neúčastnili.

[REDAKCE] V ceně 18 000.

[REDAKCE]: V celkové částce nějakých zhruba 15 000 korun, když se budeme bavit, byly propláceny masáže. Nemáme na to žádné podpisy zaměstnanců, apod. že by tam byli, například ze [REDAKCE]. Evidovalo se to jakoby na [REDAKCE] a ve [REDAKCE] nikdy na žádných masážích, které by proplatila [REDAKCE], na thajských masážích, tak tam nikdo nebyl. Šlo to na soukromé potřeby např. paní [REDAKCE]. Těch věcí je samozřejmě více, ale my to musíme dále předat orgánům činných v trestním řízení, musí to projít auditem, takže to všechno teďka budeme prokazovat a samozřejmě bude to od roku 2013 do roku 2015.

[REDAKCE] Chcete se na něco zeptat? Samozřejmě to, co tady řekl pan [REDAKCE] tak jsme vypsali to, co bylo potvrzeno a zjištěno tím finanční kontrolou předběžnou, která byla provedena ve [REDAKCE] převzetí funkce, tak to bylo vypsáno paní [REDAKCE] v tom okamžitém zrušení pracovního poměru, jsou tady tedy částky, čeho se dopustila, co provedla, a jak řekl pan [REDAKCE] další věci týkající se roku 2013 a 2014, potažmo ještě roku 2015, tak budou předmětem tedy forenzního nebo kontroly forenzního auditu, který provádí externí firma a předmětem šetření Policie České republiky.

[REDAKCE] Mohu ještě doplnit něco já? Na začátku, když tady ještě nebyl pan [REDAKCE] to uslyšíte teď poprvé, jsem byl ve výběrovém řízení ještě s určitým panem [REDAKCE] kdy jsme vybírali předchozí [REDAKCE], pak jsme vybírali paní [REDAKCE] a není nic tajného, že víme, jakou tady máme [REDAKCE]. A já jsem ještě za bejvalýho ministra [REDAKCE] poprosil, a řekl jsem ho, jestli by byl tak hodnej, a poslal by mi odborníky vyložené né odborníky, řekl jsem to paní [REDAKCE], na to, aby určily tzv. kondici [REDAKCE]. Jakou máme [REDAKCE] Proč? Protože ona je postavená budova, všechno, i ty peníze, který dáváme město na [REDAKCE] ale v součas... [REDAKCE], že jo, pardon [REDAKCE] ale je tam nějakých [REDAKCE], a tak jsem je poprosil, že nechci nikoho trestat, sekat hlavy, jenom chci, aby mi to řekli. Vyšlo to zajímavě, ta zpráva [REDAKCE] byly v tý [REDAKCE] týden vyučování a vlastně ve finále mi sdělili, i paní [REDAKCE] i tady zřizovatelům, nám, že máme vynikající [REDAKCE] teda pro [REDAKCE] ale která umí [REDAKCE], jestli mi rozumíte. Že i vlastně [REDAKCE] donutili k tomu, že dávaj ty [REDAKCE], protože jsou většinou z Prahy nebo z Kladna, bydlej tady v těch ubytovnách, někteří ty naši automaticky, který pracujou v [REDAKCE]. Ale ty cizí, co se sem nastěhujou. Takže to bylo dobrý, z toho jsem měl radost. A říkám výborně, tak to jsem sem vybral dobře. Protože jsem vybíral, a nic tajného to není, mě se líbila paní [REDAKCE] kromě jinejch uchazečů v tom, že měla doporučení teda i z [REDAKCE] od mejch

známých. To je jasné vám, to já nezakrejuju tyhle věci, hlavně, že takovou podobnou [redacted] vedla [redacted], kde prostě jí chodila takováhle [redacted], nebylo jí to cizí, umí s tím pracovat, uměli jsme sehnat i dotace na takový ty [redacted] všelijaký, ty co jsme tady bejvalá [redacted] zase taky prošustrovala, takže to docela zajímavě a ta kriminalita byla nízká na [redacted]. Řeknu vám na rovinu, těch pár, promiňte já jako policajt teď mluvím, excesů, že prostě se narodí 14 letý holce dítě, pobodaj se nožem, to někde bejvá [redacted] víc na to, jakou tady máme komunitu. Takže docela dobrý. Udrželi jsme to i zkrátka, že my jsme to i zkrátka [redacted] který zaměstnáváme v [redacted], za který..., [redacted], nebudou dělat bordel, protože když dělaj bordel, tak to uklízíte vy. Řeknu vám na rovinu, drželi jsme to tímhle způsobem. A mě se to líbilo a vlastně paní [redacted] i se o to starala. Pro mě je to šok špatnej v tom, nezlobte se, teď na férovku, klidně jako [redacted], že okrádala i cikány, na který sháníme peníze. Promiňte jo, ale pro mě je to, takhle na férovku řečený, a mě je to jedno, co tam napíšete. Takhle vám to říkám. Mě to vadí. Protože jsem ji sám jako radní zvedl ruku pro plat, kterej, neuražte se, se vám jenom zdá, tohle vy nemáte ani jako majitel novin si nemůžete vzít pro sebe, který my jsme ji dali plat tak, aby řádně [redacted]. Dobrý [redacted] at' tam jsou, všechny ty věci, at' nejsme furt, jak každěj na nás plive, [redacted] Vymalovala se [redacted] nověj nábytek, prostě jelo se tím způsobem, [redacted] se udělaly, kuchyň jsme se zrestaurovali celou, teď se vaří důchodcům, prostě jsme chtěli mít špičkovou [redacted], a proto mně to vadí, že se snížila až k takovejším věcem, že nakoupí notebook a dá ho dceři jo. To je prostě trapný. Pro mě je to strašný. Tak jsem vám to chtěl říct já závěrem, tahle hnusně.

18. Následně se tisková konference rozmělnila, když se zastupitelé snažili dobrat toho, z jakého důvodu má [redacted] stále [redacted]. Poté debata sklouzla k tomu, že ani s předchozími dvěma [redacted] nebyla spokojenost a pokračovala vyzdvihováním úspěchů [redacted]
19. Následně debatu usměrnila [redacted] když uvedla: „Teď jsme sklouzli k tomu, že vychalujeme naši [redacted] jsme tady kvůli něčemu jinému, pardon, že vás přerušuju... Já bych chtěla jenom říct, že závěrem asi za mě řeknu, že paní [redacted] opravdu velkým zklamáním, řeknu to, možná jak mi pusa narostla, myslím si, že tohle, co jsme zatím tedy zjistili, za ten rok 2015 troufnu si říci, co nakradla, zpronevěřila, tak myslím si, že to neměla ani trošku zapotřebí, nevím, co ji k tomu vedlo, opravdu nevím. Pro mě velký zklamání.“
20. V závěru tiskové konference vznesl dotaz pan [redacted], jestli paní [redacted] měla šanci [redacted] předat po svém odvolání z funkce nebo jestli už potom do [redacted] nepřišla a následovaly další promluvy zúčastněných:

[redacted] Šanci měla.

[redacted]: A tady to, co jste zjistili, bylo až potom, co už tam vlastně nemohla přijít, anebo...

[redacted] Mohla.

[redacted] Mohla přijít kdykoli, ale začla okamžitě marodit, a když jsem si šel přebrat klíče od budovy apod. Tak mi bylo, přišel jsem s protokolem, kde napsáno předávám klíče atd., atd., bylo to do místa jejího bydliště, kde jsem byl pozván domů, ale paní [redacted] si připravila vlastní předávací protokol, kde bylo napsáno, že byla odvolána k tomu a k tomu datu, a že od tohoto data nenese žádnou odpovědnost za věci, která tam jsou nebo nejsou. A to byl pro mě bílý šek, to podepsat. Takže tohle jsem podepsat nemoh, když fyzicky my ty věci, když jsem si je nepřevzal. Do [redacted] měla přístup, protože dále byla zaměstnankyní [redacted]

[redacted] Inventura, když skončila funkce...

[redacted] Inventura se právě teď dělá, všechno se probíhá, dělám inventury, všechno zjišťuji a další věc, která vlastně tam je, paní [redacted] i během svých vycházek byla ve [redacted] zhruba třikrát nebo čtyřikrát, kdy přivezla marodní lístek, a já nevím co všechno, takže...

[redacted] Notebook zpátky, který ukradla...

██████: Notebook zpátky, který jsme si museli vyzvednout...

██████: Jestli to můžu doplnit, tak my jsme se potřebovali dostat jakoby k mailu bývalý paní ██████, to znamená, to je ██████, a i ten nám nechtěla jako dát heslo.

██████: Nám změnila heslo, do ██████ emailu změnila heslo.

██████: Ihned změnila, a řekla, ať se tam chlapeci postarají.

██████: Víceméně stručně řečeno šanci měla, nicméně ji nevyužila a odmítla jakkoli ██████ fyzicky předat.

██████: Tak. A říkám, byla tam minimálně 3x.

██████: Ještě, je standardní, aby výpověď přinesl příslušník policie, teď cituji paní ██████, tedy paní ██████

██████: Okamžité zrušení, je to standardní záležitost, běžně se tak děje.

██████: Byli i svědci.

██████: Byla pozvaná na toho 31. na jednání s tím jejím právníkem, a odmítla, že je nemocná.

██████: Můžu odpovědět vám já? Je vidět, vidíte, musíte si všimnout toho že, že pan ██████, že ta informace nepadla a pan ██████ ty informace má od paní ██████, než sem přišel, všimli jste si? To je taky zajímavý. Takže mu musíme odpovědět přesně tak, jak to je, a po pravdě.

██████: Já jsem novinář, jsem připravený.

██████: Já vím, to je dobře.

██████: Perfektně.

██████: My jsme byli připraveni, pane ██████, k tomu, proto manželka udělala, právník ██████, to je její advokát, přijel sem na 31., a my jsme byli připraveni tady říct mu, jak to je, my jsme byli připraveni vzít i paní ██████ zpátky, protože nám vadilo jenom ta neinformovanost. Nic jinýho v tom nebylo. Ale pak se přišlo na to, že je prostě vobyčejnej zloděj, klidně jí to vzkazte. Tak, a proto jsme přistoupili k tomu okamžitému zrušení pracovního poměru už ██████ protože zákon ██████ je jasnej, ██████. No a standardní... je to běžný, městská policie ██████ působí na veřejnoprávní smlouvě v ██████, v několika obcích, v ██████, atd. ██████ jeho jsme to tady předali, protože měl její plnou moc a potřebovali jsme doručit svědecky paní ██████. No a doručili jsme jí právě klasickou zákonnou cestou, kdy městská policie je povinná, i státní, doručovat písemnosti do vlastních rukou. Takže manželka využila veřejnoprávní smlouvy a za statutární zástupce pan ██████, paní radní a velitel směny jí to doručili, to je všechno. Takže zákonnou cestou je to pravda, doručili jsme jí to. A o všem věděl její právník.

██████: A bylo to na doporučení...

██████: Víte, myslíte si, teď vám odpovím já, myslíte si, že máme zájem tady na tři a půl tisícovím městě tady furt řešit ██████. Myslíte si to opravdu, že máme tady zájem, aby manželka...

██████: Svolávat mimořádnou radu na Silvestra...

██████: Myslíte si? Opravdu ne. My jsme byli rádi, že konečně se nestalo to, co se zeptala paní ██████. Nejdřív ██████, pak ██████ ta zase provokovala svým zjevem ty ██████ si chodily stěžovat, že jim ukazuje něco... to je jedno. Takhle to bylo furt. Jasně, vole, že ukazuje ██████ kozy, vole, to je pravda. Takže takhle to vypadalo. Pro mě byl šok, prostě tydle věci furt řešit. Já říkám, ██████ to není možný, já už nechci být ve výběrový komisi. Proto jsem na zastupitelstvu řekl ██████, tak hele, vole, zvedni prdel za těch 20 let, co seš tady zastupitel, a běž do té komise, vyber ██████, na tom nic není. My tomu ██████ taky nedáme ani peníze, tak já o

tom zájem není, mě by bylo jedno, jestli tam je tenhle [REDAKCE], měse to líbilo, že to funguje, že [REDAKCE] nejsou takový lupiči, jak vypadají, že když na ně zařvete, tak poslechnou. To je celý. Mě to taky nebaví. Myslíte si, že jo? Je mi 50, neblázněte. A když tady to paní [REDAKCE] řekla, já si s ní netykám, já jsem dostal doporučení od [REDAKCE], hele, vem jí tam, když bude ve výběrovce, protože má zkušenosti a nebojí se cikánů a povede to, jak chceš. To je jednoduchý, já vám říkám pravdu. Tak jsem je všechny pomalu ukecal, my jsme tam měli zajímavý kandidáty, a ona se fakt jevila dobře, v té výběrovce, mě tohleto nenapadlo, a řešit to taky nechci furt. A ta tiskovku jsem poprosil vedení města, kvůli tomu, aby přestaly takový ty kecy prdy o ničem, kterej si dneska člověk dneska zaplatí nebo nezaplatí, na férovku jsme vám to naservírovali, na férovku se ptejte.

[REDAKCE] Tak voni stejně ty kecy prdy...

[REDAKCE]: A víte proč? Protože už nechci, aby byla [REDAKCE] nikdy. A to jí klidně řeknu, že jí ... protože jestli kradla jednou, tak bude krást pokaždý takhle blbě, a nemá to zapotřebí, to je celý.

[REDAKCE]: Ještě nějaký dotaz? Tak asi všechno, děkujeme.“

21. Z následujících článků: [REDAKCE]. Zprávy [REDAKCE] Výsměch radnice? V [REDAKCE] zbavili funkce [REDAKCE] která ji postavila na nohy. Uznávané [REDAKCE] to oznámila po telefonu sekretářka [REDAKCE]. [REDAKCE] nyní povede politik. [REDAKCE]. 25.11.2015 [cit. 2016-03-22]. Dostupné z: [http://\[REDAKCE\]-vysmech-radnice-\[REDAKCE\]-zbavili-funkce-\[REDAKCE\]-ktera-ji-postavila-na-nohy-uznavane-\[REDAKCE\]-to-oznamila-po-telefonu-sekretarka-\[REDAKCE\]-nyni-povede-politik](http://[REDAKCE]-vysmech-radnice-[REDAKCE]-zbavili-funkce-[REDAKCE]-ktera-ji-postavila-na-nohy-uznavane-[REDAKCE]-to-oznamila-po-telefonu-sekretarka-[REDAKCE]-nyni-povede-politik), a dále:
22. [REDAKCE] Zprávy z [REDAKCE] Na vedení [REDAKCE] se kvůli odvolání [REDAKCE] valí vlna kritiky [REDAKCE] jejich [REDAKCE] i opozičních zastupitelů. [REDAKCE] -na-vedeni-[REDAKCE] se-kvuli-podivnemu-odvolani-[REDAKCE]-vali-vlna-kritiky-[REDAKCE]-jejich-[REDAKCE] zastupitelu, soud zjistil, že on-line zpravodajský web [REDAKCE] dne 25. 11. 2015 informoval čtenáře o důvodech odvolání [REDAKCE] a zároveň zaznamenal, že se na sociálních sítích objevují i dost nelichotivé vzkazy pro vedení města, cituje z kritického vyjádření k událostem, které zaslala také [REDAKCE] opoziční strana [REDAKCE]
23. Dále účastníci shodně tvrdili následující skutečnosti, které vzal soud za svá skutková zjištění v souladu s ust. § 120 odst. 3 os.ř. a neprovedl k nim dokazování obsahem spisu vedeného u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. [REDAKCE], obsahem spisu vedeného u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. [REDAKCE], obsahem spisu vedeného u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. [REDAKCE] obsahem spisu vedeného u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. [REDAKCE]
24. Žalobkyně je přesvědčena, že nebyla platně odvolána z funkce [REDAKCE] ani nedošlo k platnému okamžitému zrušení jejího pracovního poměru. Žalobkyně se proto domáhá žalobou určení neplatnosti odvolání ze dne 23. 11. 2015 a určení neplatnosti okamžitého zrušení. Obě dvě řízení jsou t. č. vedeny u Okresního soudu v Mostě, a to pod sp. zn. [REDAKCE] a pod sp. zn. [REDAKCE]. Žádné z těchto řízení nebylo dosud pravomocně ukončeno. Následně byly učiněny i další rozvazovací úkony, které žalobkyně rovněž napadla žalobou, avšak ani v těchto věcech nebylo dosud vydáno žádné pravomocné rozhodnutí.
25. Z dosud nepravomocného rozsudku zdejšího soudu č.j. [REDAKCE] ze dne 3. 4. 2019 soud zjistil, že soud prvního stupně rozhodl o žalobě na určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru žalobkyně tak, že jí vyhověl.
26. Následující důkazy navrhl žalovaný k prokázání svého tvrzení, že informace o žalobkyni, které zazněly na tiskové konferenci dne 7. 1. 2016, měly reálný základ. Žalovaný si je nevymyslel a uvedl konkrétní skutky, které jeho oprávněný závěr o nepravostech páchaných žalobkyní odůvodňují. Z Výdajového pokladního dokladu č. 176 měl soud dle tvrzení žalovaného zjistit, že

paní [REDAKCE], která je podepsána jako příjemce měla převzít od žalobkyně částku 2 389 Kč za účelem nákupu her do [REDAKCE]. Tuto skutečnost soud z dokladu č. 176 zjistil.

27. K tomu měl přistoupit důkaz výsledkem [REDAKCE], která měla potvrdit, že tento výdajový doklad nikdy nepodepsala a [REDAKCE], které měly být nakoupeny na základě tohoto dokladu, v majetku [REDAKCE] nejsou, přičemž dle žalovaného právě z těchto dvou důkazů vyplývá závěr, že podpis paní [REDAKCE] zfalšovala žalobkyně a dále, že [REDAKCE] nejsou. Důkaz výsledkem svědkyně [REDAKCE] soud neprovedl, neboť důkaz výsledkem svědkyně, že podpis není jejím podpisem je nezpůsobilý prokázat tvrzení žalovaného, že podpis zfalšovala žalobkyně. Stejně tak i pokud by svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že se předmětné [REDAKCE] nenachází, nelze za tento stav činit odpovědnou žalobkyni, aniž by byl předložen důkaz způsobilý prokázat, že předmětné [REDAKCE] byly žalobkyni svěřeny – např. podepsala jejich převzetí, když přišly poštou apod., další důkazy přes poučení podle ust. § 118a) odst. 3 o.s.ř. navrženy nebyly. Nadto z protokolu o jednání ze dne 11. 6. 2018 o žalobě žalobkyně na určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru vedené zdejším soudem sp. zn. [REDAKCE] soud zjistil, že slyšena jako svědek vypověděla [REDAKCE], že pokud jde o fakturu na částku 2 389 Kč, vzpomíná si, že věci uvedené na této faktuře objednávala a všechny věci uvedené na faktuře byly do [REDAKCE] dodány a pokud se neztratily nebo nebyly zničeny, nacházejí se ve [REDAKCE].
28. Z Výdajového pokladního dokladu č. 235 - měl soud dle tvrzení žalovaného zjistit, že dne 5. 11. 2015 měla žalobkyně zfalšovat i podpis [REDAKCE], když ta tento výdajový doklad na nákup výzdoby [REDAKCE] nepodepsala a nakoupená výzdoba [REDAKCE] se tam nenachází.
29. K tomu měl přistoupit důkaz výsledkem [REDAKCE], která měla potvrdit, že předmětný podpis není jejím podpisem a předmět pokladního dokladu – výzdoba [REDAKCE] se ve [REDAKCE] nenachází. Důkaz výsledkem svědkyně [REDAKCE] soud neprovedl, neboť důkaz výsledkem svědkyně, že podpis není jejím podpisem, je nezpůsobilý prokázat tvrzení žalovaného, že podpis zfalšovala žalobkyně. Stejně tak i pokud by svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že se [REDAKCE] ve [REDAKCE] nenachází, nelze za tento stav činit odpovědnou žalobkyni, aniž by byl předložen důkaz způsobilý prokázat, že [REDAKCE] byla žalobkyni svěřena – např. podepsala jejich převzetí, když přišly poštou apod., a další důkazy přes poučení podle ust. § 118a) odst. 3 o.s.ř. navrženy nebyly.
30. Z Výdajového pokladního dokladu č. 131 měl soud zjistit, že na základě tohoto dokladu mělo dojít k nákupu euro klipů, k tomu ovšem nedošlo, což by měla potvrdit svědkyně [REDAKCE] s tím, že finanční prostředky uvedené na dokladu, ale paní [REDAKCE] žalobkyni vyplatila. Soud z dokladu č. 131 zjistil, že v kolonce je jako příkazce uvedeno příjmení žalobkyně [REDAKCE] a jedná se o částku 8 450 Kč za euroklipy. Výslech svědkyně [REDAKCE] soud neprovedl, neboť sám o sobě ani ve spojení s výsledkem [REDAKCE] nemá způsobilost prokázat tvrzení žalovaného, že se žalovaný měl důvod domnívat, že se zpronevěry částky 8 450 Kč za nákup euroklipů měla dopustit žalobkyně, když finanční prostředky byly žalobkyni vyplaceny paní [REDAKCE], avšak euroklipy nikdy nebyly do majetku [REDAKCE] a ve [REDAKCE] se nenacházejí, což měla potvrdit svědkyně [REDAKCE] a další důkazy přes poučení podle ust. § 118a) odst. 3 o.s.ř. navrženy nebyly.
31. Důkaz Výdajovým pokladním dokladem č. 39 navrhl žalovaný k prokázání skutečnosti, že dne 20. 2. 2015 paní [REDAKCE] proplatila žalobkyni 3 000 Kč za [REDAKCE] přičemž k [REDAKCE] k tomuto datu nedošlo. Z důkazu Výdajovým pokladním dokladem č. 39 soud zjistil, že obsahuje podpisy osoby odpovědné za účetní případ: žalobkyně, nečitelný podpis příjemce, podpis příkazce operace: žalobkyně, podpis hlavní účetní: [REDAKCE], podpis pokladníka: [REDAKCE], podpis za průběžnou kontrolu je shodný s podpisem [REDAKCE].
32. K dotazu soudu z jakého důvodu jsou u pokladních dokladů nakopírovány další účetní doklady, jako např. na druhé straně výdajového dokladu č. 39 je faktura č. 20, kterou pan [REDAKCE] fakturuje opravu a [REDAKCE] v částce 3 000 Kč, tvrdil žalovaný, že i tato faktura je falešná, zástupkyně

žalovaného uvádí, že situace se měla tak, jak vypověděla paní [REDAKCE]. Žalobkyně měla u sebe ve stole prázdné faktury od pana [REDAKCE] a žádala paní [REDAKCE] v několika případech jakožto i v tomto, aby fakturu vyplnila. Prázdnou fakturou soud rovněž provedl důkaz. Důkaz výsledkem svědkyně [REDAKCE] soud neprovedl, neboť sám o sobě nemá způsobilost prokázat tvrzení žalovaného o falešnosti faktury a o tom, že by fakturu falšovala žalobkyně a další důkazy přes poučení podle ust. § 118a) odst. 3 o.s.ř. navrženy nebyly.

33. Výdajový pokladní doklad č. 42 navrhl žalovaný k prokázání skutečnosti, že jde o obdobný případ jako u pokladního dokladu č. 39 – [REDAKCE]. Opět se mělo jednat o fiktivní účetní doklad. Z důkazu Výdajovým pokladním dokladem č. 42 soud zjistil, že obsahuje podpisy osoby odpovědné za účetní případ: žalobkyně, podpis příjemce je shodný s podpisem [REDAKCE], podpis příkazce operace: žalobkyně, podpis hlavní účetní: [REDAKCE], podpis pokladníka: [REDAKCE], podpis za průběžnou kontrolu je shodný s podpisem [REDAKCE].
34. Výdajový pokladní doklad č. 219 navrhl žalovaný k prokázání skutečnosti, že jde o obdobný případ jako u pokladního dokladu č. 39 – [REDAKCE]. Opět tento pokladní doklad byl navržen k prokázání skutečnosti, že dne 22. 10. 2015 paní [REDAKCE] proplatila žalobkyni 6 000 Kč za opravu [REDAKCE] přičemž [REDAKCE] k tomuto datu nedošlo. Z důkazu Výdajovým pokladním dokladem č. 219 soud zjistil, že obsahuje podpisy osoby odpovědné za účetní případ: žalobkyně, podpis příjemce je shodný s podpisem [REDAKCE], podpis příkazce operace: žalobkyně, podpis hlavní účetní: [REDAKCE], podpis pokladníka: [REDAKCE], podpis za průběžnou kontrolu je shodný s podpisem [REDAKCE].
35. Prázdný výdajový doklad s razítkem p. [REDAKCE] – k tomu zástupkyně žalovaného uvádí, že prázdný výdajový doklad je předkládán s odůvodněním, že tento doklad našel pan [REDAKCE] v psacím stole žalobkyně a žalovaný tvrdí, že žalobkyně tyto doklady vyplňovala sama podle toho, jak se jí to hodilo. O této skutečnosti měla vypovídat svědkyně [REDAKCE]. Z prázdného výdajového dokladu s razítkem p. [REDAKCE] soud zjistil pouze to, že se jedná o nevyplněný účetní doklad s razítkem pana [REDAKCE].
36. Výdajový pokladní doklad č. 238 předložil žalovaný k prokázání tvrzení že, že tyto dvě baterky, ač měly být pořízeny pro potřeby [REDAKCE], se ve [REDAKCE] nenacházejí a žalobkyně je použila jako dárek pro svého přítele. Z Výdajového pokladního dokladu č. 238 však soud nezjistil, že by obsahoval podpis žalobkyně.
37. Z faktury společnosti [REDAKCE] na dodávku dvou kusů led svítilen soud zjistil, že společnost fakturovala dvě led svítilny každou za 999 Kč. Z provedených důkazů však nelze dospět k závěru, že se ve [REDAKCE] nenacházejí. Chybí minimálně doklad o tom, kdo svítilny při dodání do [REDAKCE] převzal.
38. Výdajový pokladní doklad č. 250 měl prokázat, že žalobkyně objednala do [REDAKCE] materiály v částce 9 560 Kč, které jsou pak uvedeny na níže okopírované účtence společnosti [REDAKCE], avšak tyto se ve [REDAKCE] nenacházejí. Celý případ je podrobně popisován ve forenzním auditu na str. 7 a 8 následovně: „další výdaj vyplacený zástupci [REDAKCE], [REDAKCE] v posuzovaném období byl uskutečněn 19. 11. 2015, a to ve výši 9 560 Kč (výdajový pokladní doklad č. 250) a podle textu na přiložené účtence za hotové, interní číslo 46, se jednalo 3 kusy titulu [REDAKCE], 20 kusů „[REDAKCE]“, 5 kusů titulu „[REDAKCE]y [REDAKCE]“, 10 kusů titulu „[REDAKCE]“, 1 kus titulu „Kniha aktivit“, 10 kusů [REDAKCE]“. Žádanku vystavila [REDAKCE] ta také podepsala jako vedoucí střediska. Podle pokladního dokladu peníze převzala [REDAKCE], která také podepsala průběžnou (věcnou) kontrolu, jako pokladník je uvedena [REDAKCE].“ Opět shora uvedené účetní doklady nic nevypovídají o žalobkyni.
39. Výdajový pokladní doklad č. 81 měl prokázat případ, který je popsán podrobně ve forenzním auditu, jedná se o stranu 7, kde se uvádí: „další výdaj vyplacený zástupci [REDAKCE]“.

██████████ v posuzovaném období byl uskutečněn 10. 4. 2015, a to ve výši 5 499 Kč a 4 162 Kč podle textu na přiložené účtence za hotové interní číslo 712015, se jednalo o 1 kus titulu „██████████“, 1 kus titulu „██████████“, 2 kusy titulu „██████████“, 5 kusů titulu „██████████“, 2 kusy titulu „Cvičení pro zdraví“, 2 kusy titulu „██████████“, 10 kusů titulu „Protiklady“ ██████████. Dále účtenka za hotové, interní číslo dokladu 722015, podle textu se jednalo o 2 kusy titulu „██████████“, 10 kusů titulu „██████████“, 3 kusy titulu „██████████“, 30 ks ██████████ „Naše ██████████“, 10 kusů titulu „██████████“, 10 kusů titulů „██████████“, 2 kusy titulu „██████████“. Žádanku vystavila ██████████, ta také podepsala jako vedoucí střediska. Podle pokladního dokladu peníze převzala ██████████, která také podepsala průběžnou (věcnou) kontrolu, jako pokladník je uvedena ██████████. Opět shora uvedené účetní doklady nic nevypovídají o žalobkyni.

40. Z Vyjádření společnosti ██████████ které je součástí listin označených jako forenzního auditu, soud zjistil, že společnost potvrzuje autentičnost účetních dokladů.
41. Zpracovatel listin označených jako forenzní audit pak k účetním dokladům č. 250 a 81 zaujal stanovisko, že dle jeho názoru je pravděpodobné, že některé tituly, které měly být za výdaje vyplacené obchodnímu zástupci ██████████ ve skutečnosti dodány nebyly nebo byly použity mimo organizaci. Nic bližšího vztahujícího se zejm. k žalobkyni zpracovatel forenzního auditu neuvádí.
42. Přehled vyplacených částek z fondu kulturních a sociálních potřeb měl sloužit k prokázání tvrzení žalovaného, že tyto nákupy a částky byly čerpány – proplaceny, avšak dle svědectví zaměstnanců nikdo nic nečerpal. Tato listina má však nulovou důkazní hodnotu, neboť je jen soupisem, není zřejmé, kdo ji zpracoval, jak k údajům uvedeným dospěl.
43. Pokud soud neprovedl důkazy výsledky navržených svědků ██████████ tak, odkazuje na judikaturu Ústavního soudu (sp.zn. ÚS III.61/94, III. ÚS 95/97, III. ÚS 173/02, III. ÚS 569/03, II.ÚS 139/05, III. ÚS 359/05a další), podle které lze neakceptování důkazního návrhu účastníka založit třemi důvody. Prvním je argument, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to ani ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potenci. Konečně třetím je pak nadbytečnost důkazu, tj. argument, podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno.
44. Neprovedení důkazu výsledkem svědka ██████████ je odůvodněno tím, že žalovaným tvrzená skartace nějakých materiálů žalobkyni nemá relevantní souvislost s předmětem řízení.
45. Neprovedení výsledku svědkyně ██████████ je odůvodněna tím, že důkaz těmito svědeckými výpověďmi ani ve spojení s provedenými důkazy výdajovými pokladními doklady nejsou s to ověřit skutečnosti, které v těchto souvislostech tvrdí žalovaný jako, že žalobkyně zfalšovala podpis, zpronevěřila nějaké neoprávněně vyplacené finanční částky. To ostatně koresponduje i se zjištěním, které učinil policejní orgán v usnesení níže uvedeném, když uvedl, že: „V dané věci nelze ani opomenout skutečnost, že evidence pohybu majetku, tj. i toho pořizovaného nebyla dostatečná, neboť při předávání pořizovaných věcí nebylo vždy od zaměstnanců vyžadováno prokazatelné převzetí věci do užívání, věci byly rozváženy, roznášeny a předávány bez potvrzení o převzetí, což vnáší pochybnosti do prověřování, která v řadě účetních případů znemožňuje dovodit trestně právní odpovědnost konkrétní osoby.“
46. Z dosud nepravomocného rozsudku zdejšího soudu ze dne 3. 4. 2019 č.j. ██████████ o žalobě ██████████ proti ██████████ a ██████████ v řízení na určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru ze dne 31. 12. 2015 soud zjistil, že k jednotlivým

důvodům vedoucím k okamžitému zrušení pracovního poměru žalovaná předložila následující tvrzení. Zejména údajný nákup her dne 15. 9. 2015 v celkové částce 2 389 Kč do [REDAKCE] kdy mělo dojít ze strany žalobkyně k falšování podpisu vedoucí [REDAKCE] na výdajovém pokladním dokladu č. 176 a proplacené zboží není evidováno. Dále dne 5. 11. 2015 došlo k falšování podpisu asistentky [REDAKCE] na výdajovém pokladním dokladu č. 235 týkajícího se výzdoby [REDAKCE] v částce 1 116 Kč. Dne 10. 6. 2015 mělo dojít ke zpronevěření částky ve výši 8 450 Kč představující údajný nákup 45 ks euroklipů, kdy k tvrzenému nákupu nedošlo. Dne 27. 2. 2015 mělo dojít ke zpronevěře částky 3 000 Kč, která byla žalobkyni neoprávněně proplacena na základě předloženého dokladu o opravě a [REDAKCE] panem [REDAKCE] ačkoli k žádné opravě a ladění nedošlo. Dne 3. 3. 2015 mělo dojít ke zpronevěře částky 3 500 Kč, která byla žalobkyni neoprávněně proplacena na základě předloženého dokladu o opravě a [REDAKCE] panem [REDAKCE] ačkoli k žádné opravě a [REDAKCE] nedošlo. Dne 22. 10. 2015 mělo dojít ke zpronevěře částky 6 000 Kč, která byla žalobkyni neoprávněně proplacena na základě předloženého dokladu o opravě [REDAKCE] panem [REDAKCE]. Obecně žalovaná ve vztahu ke všem tvrzeným [REDAKCE] uvádí, že dle sdělení zaměstnanců [REDAKCE] vůbec nedošlo a pan [REDAKCE] v tvrzené dny vůbec na půdě [REDAKCE] nebyl. Navíc v uzamčeném stole žalobkyně byly nalezeny prázdné, nevyplněné faktury s razítkem právě [REDAKCE], které si žalobkyně dle potřeby mohla zřejmě kdykoli vyplňovat a následně nechat proplatit ekonomkou [REDAKCE]. Dne 6. 11. 2015 mělo dojít ke krádeži 2 ks svítilen určených pro [REDAKCE] v ceně 1 998 Kč. Dne 19. 11. 2015 mělo dojít ke zpronevěře částky 9 650 Kč, která byla žalobkyni neoprávněně proplacena na základě předloženého dokladu č. 250 za údajný nákup výukových materiálů pro [REDAKCE], ačkoli žádné tvrzené zboží není evidováno. Dne 10. 4. 2015 došlo ke zpronevěře částek ve výši 5 499 Kč a 4 162 Kč, které byly žalobkyni neoprávněně proplaceny na základě zfalšovaného paragonu u č. 81, kdy k nákupu a evidenci vypsané zboží nikdy nedošlo. Dále měla být žalobkyni vyplacena částka v celkové výši 37 261 Kč za neuskutečněné akce z fondu kulturních a sociálních potřeb, kdy ze strany zaměstnanců nebyly tyto výhody dle jejich sdělení čerpány (dne 20. 4. 2015 masáže, dne 1. 7. 2015 výuka tance zaměstnanců, dne 25. 9. 2015 masáže zaměstnanců, dne 12. 10. 2015 masáže zaměstnanců, dne 12. 11. 2015 masáže zaměstnanců a dne 23. 11. 2015 sportovní aktivity).

47. Řízení ve věci sp. zn. [REDAKCE] skončilo vyhověním žalobě, tedy určením, že okamžité zrušení pracovního poměru ze dne 31. 12. 2015 doručené [REDAKCE] téhož dne je neplatné, neboť nebyl prokázán základní předpoklad pro okamžité zrušení, tedy že se staly skutky, ve kterých je zaměstnavatelem spatřováno zvlášť hrubé porušení povinností žalobkyně. Dále je v rozsudku uvedeno, že obžalobou ze dne 16. 11. 2018 podanou státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Mostě byla obžalována [REDAKCE] a trestním příkazem vydaným Okresním soudem v Mostě dne 8. 1. 2019 vydán trestní příkaz, kterým byla uznána vinnou.
48. Z usnesení PČR KŘP Ústeckého kraje, Služba Kriminální policie a vyšetřování, Územní odbor Most, Oddělení hospodářské kriminality č.j. [REDAKCE] ze dne 1. 2. 2018 soud zjistil, že bylo zahájeno trestní stíhání [REDAKCE] pro spáchání přečinu podvod podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku, kterého se měla dopustit mimo jiné tím, že doplnila tiskopis – fakturu – Prodejní doklad podnikající fyzické osoby [REDAKCE] opatřený razítkem podnikatele s vědomím, že služby na něm uvedené nebyly ve skutečnosti čerpány, a to dne 3. 3. 2015 a tento zúčtovala v účetnictví žalované, kdy na základě těchto úkonů zinkasovala podle výdajového pokladního dokladu č. 20/42 částku ve výši 3 500 Kč; dále dne 22. 10. 2015 a tento zúčtovala v účetnictví žalované, kdy na základě těchto úkonů zinkasovala podle výdajového pokladního dokladu č. 20/219 částku ve výši 6 000 Kč; dále doplnila tiskopis Účtenka za hotové společnosti [REDAKCE] opatřený razítkem nakladatelství s vědomím, že služby na něm uvedené nebyly ve skutečnosti čerpány, a to dne 10. 4. 2015 a zúčtovala je v účetnictví žalované, přičemž na základě těchto úkonů zinkasovala podle výdajového pokladního dokladu č. 20/81

částku ve výši 9 661 Kč dne 19. 11. 2015 a zúčtovala ji v účetnictví žalované, přičemž na základě těchto úkonů zinkasovala podle výdajového pokladního dokladu č. 20/250 částku ve výši 9 560 Kč.

49. Dále z usnesení PČR KŘP Ústeckého kraje, Služba Kriminální policie a vyšetřování, Územní odbor Most, Oddělení hospodářské kriminality č.j. [REDAKCE] ze dne 1. 2. 2018 soud zjistil, že dne 21. 10. 2016 byly na Krajském ředitelství policie Ústeckého kraje, Územní odbor Most, oddělení hospodářské kriminality (dále jen policejní orgán), na základě oznámení [REDAKCE] zahájeny úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu ve věci podezření ze spáchání přečinu Zpronevěra podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kterého se měla dopustit [REDAKCE], nar. [REDAKCE]
50. Dne 19. 9. 2016, na základě závěrů z prověřování, policejní orgán vydal usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu, kterým zahájil trestní stíhání [REDAKCE] jako obviněné z přečinu porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, z přečinu zpronevěra podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku a z přečinu Podvod podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, [REDAKCE], jako obviněné z přečinu porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, formou účastenství (pomocník) podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku a z přečinu podvod podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, formou účastenství (pomocník) podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, [REDAKCE], jako obviněné z přečinu porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, formou účastenství (pomocník) podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, přičemž si [REDAKCE] prostřednictvím svého obhájce [REDAKCE] podala proti předmětnému usnesení stížnost, kdy po předložení stížnosti dozorovému státnímu zástupci OSZ Most tento podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu s přihlédnutím k § 150 odst. 2 trestního řádu napadené usnesení policejního orgánu usnesením č.j. [REDAKCE], ze dne 25. 11. 2016, zrušil jako nezákonné a neodůvodněné, přičemž policejnímu orgánu uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.
51. Policejní orgán tedy doplnil prověřování o odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma a realizoval podání vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu s podezřelou [REDAKCE], kde jí umožnil, aby se vyjádřila k jednotlivým skutečnostem, ze kterých je podezřelá a stejně doplnil podání vysvětlení podezřelé [REDAKCE]
52. Následně opětovně vyhodnotil doposud získané skutečnosti a jednotlivá jednání podezřelých, přičemž dospěl k závěru, že v dané věci došlo jen k přečinu Podvod podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kterého se měla dopustit [REDAKCE], jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.
53. U osoby [REDAKCE]á, policejní orgán, po opětovném vyhodnocení získaných skutečností a opětovném posouzení jednání podezřelé, neshledal trestní odpovědnost v rámci prověřovaného případu, za některý trestní čin uvedený ve zvláštní části zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a proto osobu nezahrnul do tohoto usnesení.
54. U osoby [REDAKCE], policejní orgán dospěl k závěru, že ačkoli spisový materiál obsahuje skutečnosti, které naznačují, že by se mohla podezřelá nějakým způsobem na protiprávním jednání [REDAKCE] podílet, jsou tyto jen v rovině indicií. Dále dospěl k závěru, že v jednání [REDAKCE] absentuje zpravidla subjektivní stránka skutkové podstaty trestného činu, kterým by bylo možné jednání [REDAKCE] kvalifikovat, a tak existují pochybnosti o její

trestní odpovědnosti. Vzhledem k těmto skutečnostem [REDAKCE] policejní orgán nezahrnul do tohoto usnesení.

55. Pro úplnost k osobě [REDAKCE], ale i k osobám podílejícím se na finanční kontrole, vyjma [REDAKCE] která se k protiprávnímu jednání doznala, policejní orgán uvádí, že interní předpisy školy, zejména směrnice upravující finanční kontrolu, oběh účetních dokladů, a tedy i podpisy na VPD, žádankách, učiněné podezřelými a dalšími zúčastněnými osobami v rámci jejich role v organizaci, jen formálně potvrzovaly provedení účetní operace, čímž docházelo k zastření skutečnosti, že se dle interních předpisů skutečně nepostupovalo, nebyly vždy prováděny řádně finanční kontroly, což ztížilo až vyloučilo možnost prokázat v dané věci zúčastněným osobám úmyslné jednání, tj. že věděly o nečerpání služeb [REDAKCE], že věděly, že fakticky materiál (zboží), uvedený v účetních případech, ve skutečnosti nebyl čerpán. Účetní doklady neodpovídaly skutečnosti, ačkoli bylo účastníky účetních případů, prostřednictvím jejich podpisů deklarováno, že je vše činěno podle vnitřních předpisů a v naprostém pořádku. Pro svou nedbalost dotčené osoby nemusely vědět, že podepisované účetní doklady fakticky neodrážejí skutečnost, kdy tak v dané věci mohlo jít jen o nedbalostní jednání osob účastnících se daných účetních operací, spočívající v zanedbání své kontrolní úlohy v rámci účetního případu, přičemž v případě nedbalostního jednání je přílehavá právní kvalifikace přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti podle § 221 odst. 1 trestního zákoníku, kdy však u všech osob absentuje materiální znak a to škoda značná, tj. škoda 500 000 Kč a vyšší.
56. V dané věci nelze ani opomenout skutečnost, že evidence pohybu majetku, tj. i toho pořízovaného, nebyla dostatečná, neboť při předávání pořízených věcí nebylo vždy od zaměstnanců vyžadováno prokazatelné převzetí věci do užívání, věci byly rozváženy, roznášeny a předávány bez potvrzení o převzetí, což vnáší pochybnosti do prověřování, která v řadě účetních případů znemožňuje dovodit trestně právní odpovědnost konkrétní osoby.
57. Z listiny označené jako Zpráva o výsledku forenzního auditu směřujícího k ověření, zda v období od 22. 1. 2013 do 27. 11. 2015, nedošlo v příspěvkové organizaci [REDAKCE], k podvodnému či jinak protiprávnímu jednání zpracované dne 28. 4. 2016 společností [REDAKCE], podepsané jejím jednatelem [REDAKCE] soud zjistil, že se uvádí, že na základě uzavřené smlouvy provedli pro město [REDAKCE] forenzní audit, kdy za organizaci poskytovali podklady a informace [REDAKCE]. Před započítím sjednaných postupů bylo zkoumáno, jaké indicie vedly k zadání forenzního auditu. Bylo sděleno, že prvotním impulsem byl pokus zaměnit nově pořízený počítač za počítač použitý z osobního vlastnictví bývalé [REDAKCE] dále pak skutečnost, že mezi účetními doklady byl nalezen takový, na jehož základě byly pořízeny věci, o jejichž výběru pro soukromou potřebu se před svým odvoláním [REDAKCE] radila. Následně pak byly vybrány doklady, u kterých se organizace domnívala, že by mohly být výsledkem protiprávního jednání. Na základě jakých informací byl takový výběr proveden, se nepodařilo zjistit, lze jen odhadovat, že na protiprávnost obsahu předmětných dokladů upozornil po odvolání [REDAKCE] někdo ze zaměstnanců. Dále se uvádí: „Inventarizace podle našeho názoru neproběhla způsobem, který by zahrnoval faktickou kontrolu zůstatků majetku a závazku jinými osobami, než zpracovatelem účetnictví. Z toho lze odvozovat i pochybnost, zda byly řádně a fakticky provedeny i fyzické inventury.“
58. Z dosud shora uvedených citací lze dle soudu dovodit jediné, že ke zkoumání byly předloženy neúplné podklady. Zřetelně to vyplývá z posledního odstavce na str. 5, kde se uvádí následující: „Výdaj č. 42 roku 2015 vyplacený [REDAKCE] dne 2. 3. 2015 (3. 3. 2015 zřejmě účtováno), a to ve výši 3 500 Kč (příloha č. 12), podle textu [REDAKCE] po stěhování do [REDAKCE]“ není možné zjistit přesný rozsah prací. Žádanku vystavila dne 2. 3. 2015 [REDAKCE], ta také podepsala jako vedoucí střediska, jako pokladník je podepsána [REDAKCE]. Převzetí peněz [REDAKCE] nebylo nijak doloženo, samotná faktura s uvedením způsobu úhrady „hotově“ není podle našeho přesvědčení dostatečným dokladem o skutečném převzetí peněz. Doklad tedy nebyl podepsán osobami, které tak měly

podle vnitřních směrnic učinit, to je vedoucí střediska na žádance a příslušný zástupce [REDAKCE] na dokladu za věcnou správnost, respektive průběžnou kontrolu, nebylo ani doloženo převzetí peněz konečným příjemcem.“ Podobného charakteru jsou i další zjištění.

59. Důsledně tomu soud uzavřel, že listiny označené jako forenzní audit nemají způsobilost prokázat protiprávní jednání žalobkyně, když se nikde neuvádí, že by chyběly např. nějaké [REDAKCE] (notebook apod.), které by převzala žalobkyně. Ke stejnému závěru dospěl policejní orgán, když vyslovil, že: „V dané věci nelze ani opomenout skutečnost, že evidence pohybu majetku, tj. i toho pořizovaného nebyla dostatečná, neboť při předávání pořízených věcí nebylo vždy od zaměstnanců vyžadováno prokazatelné převzetí věci do užívání, věci byly rozváženy, roznášeny a předávány bez potvrzení o převzetí, což vnáší pochybnosti do prověřování, která v řadě účetních případů znemožňuje dovodit trestně právní odpovědnost konkrétní osoby.“
60. Pokud jde o ony indicie, které zmiňuje policejní orgán, má soud za to, že způsob získání indicí popisuje audit v úvodu, když uvádí: „Před započítím sjednaných postupů bylo zkoumáno, jaké indicie vedly k zadání forenzního auditu. Bylo sděleno, že prvotním impulsem byl pokus zaměnit nově pořízený počítač za počítač použitý z osobního vlastnictví [REDAKCE] a dále pak skutečnost, že mezi účetními doklady byl nalezen takový, na jehož základě byly pořízeny věci, o jejichž výběru pro soukromou potřebu se před svým odvoláním [REDAKCE] radila. Následně pak byly vybrány doklady, u kterých se organizace domnívala, že by mohly být výsledkem protiprávního jednání. Na základě jakých informací byl takový výběr proveden, se nepodařilo zjistit, lze jen odhadovat, že na protiprávnost obsahu předmětných dokladů upozornil po odvolání [REDAKCE] někdo ze zaměstnanců. Dále se uvádí: „Inventarizace podle našeho názoru neproběhla způsobem, který by zahrnoval faktickou kontrolu zůstatků majetku a závazků jinými osobami, než zpracovatelem účetnictví. Z toho lze odvozovat i pochybnost, zda byly řádně a fakticky provedeny i fyzické inventury.“
61. Z listiny označené jako výtka soud zjistil, že dne 18. 11. 2018 vyslovila rada města [REDAKCE] výtku žalobkyni s upozorněním, že pokud by se tato situace opakovala, může být přistoupeno k odvolání. Žalobkyni byla vytýkána nespokojenost s přístupem a spoluprací s [REDAKCE]
62. Listinu označenou jako záznam z úředního jednání konaného dne 20. 11. 2015 soud k důkazu provedl, nicméně listina umožňuje jen zjištění potud, pokud jde o subjektivní líčení [REDAKCE] situace při předávání shora zmíněné výtky [REDAKCE]
63. Z vyjádření [REDAKCE] ze dne 16. 10. 2015 soud zjistil, že když přišli pracovníci [REDAKCE] paní [REDAKCE] se jím nevěnovala a odkázala je na svého zástupce. Taková zpráva sama o sobě nic nevypovídá o tom, zda žalobkyně odmítala spolupracovat s [REDAKCE]
64. Z výpovědi žalobkyně soud zjistil, že po předmětné tiskové konferenci se jí i její rodině zcela změnil život, dva roky byla prověřována orgány činnými v trestním řízení. Trpěla obavami, že nemůže chodit mezi lidi až tak, že zcela přestala vycházet ven, protože měla za to, že se na ní každý dívá jako na zlodějku. Vystupňovaly se její migrény až tak, že bolestmi hlavy trpěla každý den a musela podstoupit léčbu lékové závislosti. Rodina jí byla oporou.
65. Z dopisu – výzvy před podáním žaloby ze dne 25. 2. 2016 spolu s potvrzeními o odeslání a o doručení, který byl doručen [REDAKCE] a [REDAKCE] dne 1. 3. 2016 a [REDAKCE] dne 29. 2. 2016 soud zjistil, že žalobkyně vyzvala ke zdržení se zásahů do svých osobnostních práv, domáhala se omluvy a vyčíslila i požadavek na úhradu zadostiučinění, zároveň právní zástupce žalobkyně vysvětlil důvody, které ho vedou k přesvědčení, že ač byly závadné výroky pronášeny v sídle [REDAKCE] jsou excesem a důsledně žalobkyně požaduje nápravu po konkrétních rušitelích a zároveň žádá o sdělení, zda případně výroky byly pronášeny z pověření žalovaného.

66. Důkazy výsledkem dcery, syna a druha žalobkyně a dále lékařskými zprávami soud neprovedl pro nadbytečnost těchto důkazů, neboť tvrzení o duševních útrapách a dopadech na zdraví žalobkyně je bez pochybností prokázáno výpovědí žalobkyně.
67. Ve věci soud učinil následující závěr o skutkovém stavu. Výroky, které zazněly na adresu žalobkyně na předmětné tiskové konferenci žalovaného, jsou jednoznačně objektivně způsobilé zasáhnout do osobnostních práv žalobkyně, zejména do práva na ochranu občanské a profesní cti a vážnosti ve společnosti. Výroky uvedení mluvčí nepronášeli v situaci, kdy by byli náhle nepřipraveni osloveni novináři, ale na připravené, za tím účelem svolané tiskové konferenci (viz výroky „...změnily se podmínky...“ „...kradla, my ji nemůžeme vzít zpět, i kdybychom chtěli...“. Žalovaný – konkrétně zejm. [REDAKCE] si musel být vědom skutečnosti, jak velkou moc mají média, když zveřejněním určité informace (zvláště jde-li o trestný čin), byť se posléze ukáže jako nepravdivá, mohou v poměrně krátké době kohokoliv vystavit mediálnímu tlaku či mediálnímu odsouzení, jemuž tato osoba, není-li v tomto směru sama mediálně zdatná, může jen stěží čelit. Následky pro její další osobní i společenský život přitom mohou být fatální. Radní města svolali tiskovou konferenci pouze a jediné za účelem informování o tom, že nastaly další okolnosti odchodu [REDAKCE], a tyto jsou tak závažného charakteru („...paní [REDAKCE] nám [REDAKCE] kradla...“), že není možné rozhodnutí o odvolání [REDAKCE] změnit. Učinili tak vědomě - úmyslně, informaci o tom, že paní [REDAKCE] kradla, chtěli novinářům sdělit a věděli, že svými prohlášeními nerespektují presumpci nevinny – min. [REDAKCE] kdy říká: „my si tu odpovědnost vezmeme“. Tyto výroky shledal soud za nepravdivé, tudíž byl zásah do osobnostních práv žalobkyně neoprávněný.
68. Zjištěný skutkový stav posoudil soud následujícím způsobem po stránce právní.
69. Podle ust. § 81 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“), chráněna je osobnost člověka včetně jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého.
70. Podle ust. § 81 odst. 2 o.z. ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
71. Jedním ze zákonných prostředků, které plní funkci ochrany, je právo domáhat se žalobou, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek (srov. § 82 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník; předtím § 13 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník). Podle ust. § 82 odst. 1 o.z. člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek
72. Základním hmotněprávním předpokladem odpovědnosti je podle § 82 o.z. je neoprávněný zásah, způsobilý vyvolat újmu na osobnosti člověka, spočívající v porušení či ohrožení práv chráněných ust. § 81 o.z.
73. Důvodem vylučujícím neoprávněnost zásahu do osobnostních práv je pak okolnost, že k zásahu došlo v rámci přiměřeného hájení chráněných zájmů, ať vlastních či cizích nebo veřejných, při výkonu zákonem stanoveného subjektivního práva na plnění zákonem uložené povinnosti.
74. Podle § 2910 o.z. věta první, škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil.
75. Podle ust. § 2912 odst. 1 o.z. nejedná-li škůdce, jak lze od osoby průměrných vlastností v soukromém styku důvodně očekávat, má se za to, že jedná nedbale.
76. Dle ust. § 2912 odst. 1 o.z. jedním z předpokladů vzniku povinnosti nahradit újmu je zavinění, které zákon presumuje. Pravidlo je postaveno jako vyvratitelná právní domněnka, tudíž připouští

důkaz opaku. Je na škůdci, aby prokázal, že není vůbec schopen jednat s běžnou péčí a opatrností.

77. Podle § 2894 odst. 2 o.z. nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škůdce, jen stanoví-li to zvlášť zákon. V takových případech se povinnost nahradit nemajetkovou újmu poskytnutím zadostiučinění posoudí obdobně podle ustanovení o povinnosti nahradit škodu.
78. Podle ust. § 2956 o.z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
79. Dle komentářové literatury (Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014), 1. vydání, 2014, s. 1702) duševní útrapy můžeme vymezit jako vnitřní mučivé pocity, které mohou, ale nemusejí mít přímou vazbu na tělesná zranění (prožívaná trápení, strach a utrpení, negativně vnímaný stres, smutek a zármutek, úlek, znepokojení, pocit ponížení apod.).
80. Podle ust. § 2957 o.z. způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jímí jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobení účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.
81. Ustanovení rozvíjí závěry, které byly již dříve formulovány v judikatuře. Nejvyšší soud např. za okolnosti, které je třeba zohlednit, doposud považoval intenzitu, povahu a způsob neoprávněného zásahu, charakter a rozsah zasažené hodnoty osobnosti, trvání i šíři ohlasu vzniklé nemajetkové újmy pro postavení a uplatnění postiženého člověka ve společnosti apod. (srov. NS 30 Cdo 2919/2006); i když je soud formuloval ve vztahu k morální satisfakci, lze je vztáhnout k jakémukoliv způsobu zadostiučinění. Soudobá judikatura (k § 13 odst. 3 ObčZ 1964) již dovodila, že otázka míry zavinění původce zásahu je pro stanovení výše peněžité náhrady zásadním způsobem spoluurčující a bezpochyby je i jedním z klíčových hledisek pro navýšení této náhrady. Odpovídá to i základnímu smyslu peněžité náhrady, tj. smyslu satisfakčnímu, neboť potřeba finanční satisfakce narůstá v přímé úměře s mírou zavinění původce zásahu – vyšší mírou zavinění je vždy neoprávněnost zásahu do osobnostních práv zesílena (je zesílena křivda, za niž má přijít zadostiučinění). V tomto směru lze dojít k závěru, že v případě zlého úmyslu (záměru) na straně původce neoprávněného zásahu by měl soud svůj odsudek nad tímto společensky i právně zvlášť odsouzeníhodným chováním vyjádřit právě citelným určením výše peněžitého zadostiučinění (srov. ÚS I. ÚS 1586/09).
82. Podle § 2957 o.z. si tak dle zákonodárce zaslouží silnější odsudek zejména případy, je-li újma způsobena vědomě podvodným jednáním (za použití lsti, např. vydává-li se člověk za někoho, kým není, aby získal důvěru poškozeného a následně mu způsobil újmu), pohrůžkou (nejen násilím), anebo když je újma způsobena člověku, který je na škůdci závislý (např. z důvodu věku, duševní poruchy apod.). Obdobné závěry platí i v dalších případech, postupuje-li škůdce nejen ve zlém úmyslu, ale ještě navíc násobí účinky zásahu uváděním zásahu ve veřejnou známost (protože svým zásahem např. sleduje pouze záměr zvýšit svůj majetkový prospěch či tak činí ve snaze zviditelnit se a získat tak potřebnou publicitu pro své konání – např. zvýšený odběr a prodej tisku, reklamu apod.).
83. Ke vzniku občanskoprávních sankcí za nemajetkovou újmu způsobenou neoprávněným zásahem do osobnosti fyzické osoby podle ust. § 82 o.z. musí být tedy dány tyto hmotněprávní předpoklady: a) existence zásahu, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu spočívající buď v porušení, nebo jen v ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické a morální

integritě, b) neoprávněnost resp. protiprávnost tohoto zásahu, c) existence příčinné souvislosti mezi zásahem a jeho neoprávněností, d) zavinění z nedbalosti, které zákon přepokládá.

84. Z dotčených výroků, které zazněly na tiskové konferenci žalovaného, jsou pro posouzení případu podstatná zejm. tvrzení o tom, že žalobkyně ve škole kradla. Ta mohou u posluchačů vést k jedinému závěru, totiž že žalobkyně je pachatelkou úmyslné trestné činnosti konkrétně přčinu krádeže.
85. Při právním posouzení vyšel soud zejména z judikatury Ústavního soudu, kdy ten ve své judikatuře aplikuje pro řešení kolize dvou lidských práv nebo lidského práva a ústavně aprobovaného veřejného zájmu standardně test proporcionality (přiměřenosti), jehož smyslem je posouzení přiměřenosti zásahu do základního práva s ohledem na jeho účel.
86. „Úvaha, zda má dostat přednost svoboda projevu nebo základní právo na ochranu osobnosti, závisí na celkovém kontextu každého individuálního případu; z relevantní judikatury Ústavního soudu i Evropského soudu pro lidská práva lze nicméně abstrahovat jistá východiska (typové problémy), na jejichž posouzení musí obecné soudy v těchto případech založit své rozhodnutí [např. náleze ze dne 20. května 2014 sp. zn. IV. ÚS 1511/13 (N 100/73 SbNU 621)]. Zejména musí být brána v potaz 1. povaha výroku (tj. zda jde o skutkové tvrzení či hodnotový/hodnotící soud), 2. obsah výroku (např. zda jde o projev „politický“ či „komerční“), 3. forma výroku (zejména nakolik je předmětný výrok expresivní či dokonce vulgární), 4. postavení kritizované osoby (např. zda jde o osobu veřejně činnou či dokonce o osobu aktivní v politickém životě, případně o osobu veřejně známou), 5. zda se výrok (kritika) dotýká soukromé či veřejné sféry této kritizované osoby, 6. chování kritizované osoby (např. zda kritiku sama „vyprovokovala“) či jak se posléze ke kritice postavila), 7. kdo výrok pronáší (např. zda se jedná o novináře, běžného občana, politika apod.), a konečně, 8. kdy tak učiní (tzn. např. jaké měl či mohl mít jeho autor v daný okamžik k dispozici konkrétní údaje, z nichž vycházel, a v jaké situaci tak učinil). Každý z těchto faktorů hraje jistou roli při hledání spravedlivé rovnováhy mezi základními právy stojícími v kolizi, ovšem jejich relevantní váha závisí vždy na jedinečných okolnostech každého případu. Zároveň je třeba zdůraznit, že tento výčet relevantních faktorů není taxativní; z hlediska celkového kontextu věci mohou být ve specifických případech významné i okolnosti, jež nelze do žádné z právě zmíněných kategorií zařadit“ [podrobně náleze ze dne 3. února 2015 sp. zn. II. ÚS 2051/14 (N 23/76 SbNU 325), body 25 až 31; srov. též náleze ze dne 14. dubna 2015 sp. zn. II. ÚS 2296/14 (N 80/77 SbNU 167), bod 20].
87. Ústavní soud se dále zabýval specifickou věcí, kdy k zásahu do osobnostních práv mělo dojít nerespektováním presumpce neviny. Zda a jakým způsobem se tato zásada promítá do výše uvedených východisek řešení předmětné kolize dvou základních práv. [náleze ze dne 23. června 2015 sp. zn. II. ÚS 577/13, všechna v tomto nálezu citovaná rozhodnutí Ústavního soudu jsou veřejně dostupná i na <http://nalus.usoud.cz>].
88. „Zásada presumpce neviny je zakotvena přímo v ústavním pořádku. Podle čl. 40 odst. 2 Listiny je každý, proti němuž je vedeno trestní řízení, považován za nevinného, pokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu nebyla jeho vina vyslovena. Vyjádření této zásady lze nalézt i v čl. 6 odst. 2 Úmluvy, který stanoví, že každý, kdo je obviněn z trestného činu, se považuje za nevinného, dokud jeho vina nebyla prokázána zákonným způsobem.
89. Právní význam presumpce neviny spočívá v první řadě v tom, že z ní orgánům činným v trestním řízení plyne povinnost hledět na toho, proti komu je vedeno trestní řízení, jako na nevinného. Tato jejich povinnost trvá až do skončení tohoto řízení, přičemž k vyvrácení předmětné domněnky může dojít pouze pravomocným odsuzujícím rozsudkem. Jde o jednu z nejvýznamnějších ústavních záruk spravedlivého procesu v trestním řízení, od níž se odvíjí některá další důležitá pravidla, dopadající zejména na proces dokazování, včetně hodnocení důkazů. Zmínit lze např. zásadu in dubio pro reo, podle níž musí být obžalovanému vina

trestným činem prokázána bez rozumných pochybností [např. nález ze dne 26. listopadu 2009 sp. zn. III. ÚS 2042/08 (N 247/55 SbNU 377)]. Opominout nicméně nelze ani požadavek, aby orgány činné v trestním řízení postupovaly nestranně, který je nezbytným předpokladem důvěry veřejnosti v jejich rozhodování. V této souvislosti je třeba zdůraznit zejména jejich povinnost objasňovat stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede (§ 2 odst. 5, § 164 odst. 3 trestního řádu), jakož i povinnost soudu vypořádat se v rozsudku nebo usnesení s obhajobou a v jejím rámci navrženými důkazy (§ 125 odst. 1 trestního řádu).

90. Ve výše uvedeném smyslu působí zásada presumpce nevinny jako základní právo výlučně vůči orgánům činným v trestním řízení. Tím se ovšem její právní význam nevyčerpává. Za účelem ochrany práv osob, vůči nimž je vedeno trestní řízení, z ní totiž plynou povinnosti rovněž ve vztahu k ostatním státním orgánům, a nepřímě i ve vztahu k osobám soukromého práva. Jednou z nich je jejich povinnost postupovat při informování o probíhajícím trestním řízení nebo o určitém jednání, které by mohlo naplňovat znaky trestného činu, tak, aby nedošlo k nepřiměřenému zásahu do osobnostních práv osoby, u níž sice vyvstává podezření ze spáchání trestného činu, jež však v tomto ohledu nebyla pravomocným rozsudkem uznána vinnou. Kromě toho se tyto subjekty musí vyvarovat takového postupu, který by mohl ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování příslušných orgánů.
91. Zveřejnění informace, že se určitá osoba dopustila trestného činu nebo že v tomto směru existuje důvodné podezření, má bez ohledu na to, zda je učiní státní orgán nebo kdokoliv jiný, vždy potenciál zasáhnout do jejího práva na ochranu osobnosti, a to zejména pokud jde o její právo na osobní čest, dobrou pověst a ochranu jména. Je-li o někom řečeno, že spáchal trestný čin, je tím míněno, že se dopustil protiprávního a společensky škodlivého jednání, které není ze strany většiny společnosti akceptovatelné nebo jí je dokonce považováno za zavrhovatelné. Z tohoto důvodu se takovéto tvrzení může s velkou intenzitou negativně promítnout do všech sfér jeho života, včetně toho, jak je vnímán v okruhu svých nejbližších, tedy ze strany rodiny a přátel, nebo v pracovních či jiných vztazích. Snížení či dokonce ztráta důvěry, které je osoba nařčená ze spáchání trestného činu vystavena, pro ni mohou mít v závislosti na konkrétních okolnostech neodčinitelné následky. ...“[bod 26., 27., 28., 29. nálezu ze dne 23. června 2015 sp. zn. II. ÚS 577/13, všechna v tomto nálezu citovaná rozhodnutí Ústavního soudu jsou veřejně dostupná i na <http://nalus.usoud.cz>].
92. „Ze samotného faktu, že je proti někomu vedeno trestní řízení, sice ještě nelze vyvozovat, že se trestného činu skutečně dopustil, to však neznamená, že tato skutečnost nemůže mít významný negativní dopad do jeho soukromé sféry. Na straně druhé nelze přehlédnout, že právě trestní řízení mu současně vytváří procesní rámec k tomu, aby se mohl proti svému obvinění bránit, a očistit tak svou pověst a jméno. Pakliže bude dotčená osoba zproštěna obžaloby pravomocným rozsudkem, z něhož bude vyplývat, že se trestný čin nestal nebo že se jej tato osoba nedopustila, pak bude mít pro ni takovéto rozhodnutí význam určité satisfakce vůči veřejnosti, neboť se jím autoritativně konstatuje její nevina nebo alespoň nepodloženost tvrzení o její vině. Tento závěr lze vztáhnout i na jiné rozhodnutí orgánů činného v trestním řízení, kterým bude z obdobného důvodu trestní stíhání zastaveno. K tomu, aby trestní řízení mohlo reálně plnit i funkci ochrany osobnosti, je ovšem nezbytné, aby byla presumpce nevinny ukotvena jako princip sloužící k ochraně osobnostních práv ve výše uvedeném smyslu v povědomí nejen právnické, ale i laické veřejnosti. Zároveň musí být v tomto smyslu reflektována i při informování o trestním řízení, ať už ze strany orgánů činných v trestním řízení [viz § 8 odst. 1 trestního řádu, § 52 a násl. zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže)], nebo kohokoliv jiného.
93. Svoboda projevu nemá vést k tomu, aby byl kdokoliv v očích veřejnosti fakticky shledán vinným bez možnosti se efektivně bránit proti obviněním vůči své osobě. V demokratickém právním státě se závěr o vině nesmí odvíjet od veřejného mínění, nýbrž musí být procesně adekvátním

způsobem prokázán v trestním řízení. Ve své podstatě nejde o nic jiného než o elementární úctu k osobě čelící takovému podezření a jejím právům. Informování veřejnosti o trestním řízení, jakož i na ně navazující veřejná diskuse nesmí být vedeny v tom smyslu, že otázka viny je předem rozhodnuta. To neznámá, že předmětem veřejné diskuse nemůže být přímo otázka viny, tedy zda se určitá osoba svým jednáním dopustila nebo nedopustila trestného činu, a že v tomto směru zásadně nelze veřejně zaujmout jakýkoliv názor. Vždy však musí být zřejmé, že žádný takto prezentovaný názor, byť sebevíce odůvodněný a skutkově podložený, ještě s jistotou neznámá, že se tato osoba trestného činu skutečně dopustila, a že s konečnou platností může o vině rozhodnout jen soud. Není přitom nezbytné, aby tyto skutečnosti byly obsaženy v každém projevu výslovně. Postačí, pokud vyplynou z jeho celkového vyznění či kontextu předmětného projevu. ...“[bod 32., 33., 34. nálezu ze dne 23. června 2015 sp. zn. II. ÚS 577/13, všechna v tomto nálezu citovaná rozhodnutí Ústavního soudu jsou veřejně dostupná i na <http://nalus.usoud.cz>].

94. V bodu 37. dále Ústavní soud dovozuje: „Jestliže výše uvedeným projevem došlo ke konstatování faktu, pak jeho prokázání tím, kdo projev učinil, je třeba považovat za ústavní standard. V této souvislosti je třeba zejména zkoumat, zda ten, kdo tuto (difamující) informaci zveřejnil, prokázal 1. rozumné důvody, na jejichž základě se spoléhal na její pravdivost, 2. podnikl dostupné kroky k ověření pravdivosti takové informace, a to v míře a intenzitě, v níž bylo ověření informace přístupné a definitivní (včetně případného dotazu u osoby, které se informace týká, jejíž stanovisko by v takovém případě mělo být rovněž zveřejněno), a 3. byl v dobré víře, a tudíž neměl důvod nevěřit, že není pravdivá (blíže nálezu sp. zn. I. ÚS 453/03; srov. též rozsudek velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ze dne 17. prosince 2004 ve věci stížnosti č. 49017/99 Pedersen a Baadsgaard proti Dánsku, bod 78). Jsou-li tyto podmínky splněny, pak ani případná dodatečně zjištěná nepravdivost této informace nebude sama o sobě znamenat nepřipustnost zásahu do práva na ochranu osobnosti.“
95. Důsledně shora uvedenému prvním důležitým aspektem, který je nutno při vyvažování vzít v potaz, je klasifikace samotných sporných výroků. Pokud jde o ad) 1 povahu výroku (tj. zda jde o skutkové tvrzení či hodnotový/hodnotící soud), za použití shora uvedených východisek Ústavního soudu má soud za to, že za situace, kdy závěr o vině žalobkyně není formulován jako vyjádření názoru neboli hodnotící soud, nýbrž jako fakt – „[redacted] kradla...“, je nezbytné, aby ten kdo učinil difamující projev, prokázal, že měl rozumný důvod spoléhat na pravdivost předmětné informace, že si ji v nezbytné míře ověřil a že byl ohledně její pravdivosti v dobré víře. Ke splnění těchto podmínek ale v žádném případě dojít nemohlo. Závěr o vině, který se odvíjí výlučně od skutečností zjištěných novým [redacted], stávající ekonomkou a pokladní - z jejich tvrzení, že byly objeveny účetní nesrovnalosti ve [redacted], jejíž byla žalobkyně [redacted] - nemůže obstát, neboť ve vztahu k žalobkyni zcela popírá presumpci nevinu.
96. Je třeba zohlednit specifika sdělování informací na tiskové konferenci, kdy jejím účelem je informovat novináře a ti následně získané informace sdělují nejširší veřejnosti. Soud si je vědom, že použití slov „kradla“, „zpronevěra“ plnilo funkci určitého zjednodušení podávané informace o účetních nesrovnalostech [redacted] již byla žalobkyně [redacted]. Podstatné je však celkové vyznění informace, a aby celkové vyznění odpovídalo pravdě.
97. Soud tedy předmětné výroky „...paní [redacted] kradla...“ neposuzoval izolovaně, mimo kontext, ale vzal v úvahu celkové vyznění výroků na předmětné tiskové konferenci pronášených, jež ovšem některé užité formulace skutečně posunuly do roviny, že se s nimi vinou žalovaného zejm. [redacted] a [redacted] za přispění [redacted], pracuje jako s hotovou věcí. Tento posun je přitom informacemi o předání věci orgánům činným v trestním řízení zmírněn jen částečně. To, zda je někdo určitým jednáním vinen a zda byl za toto jednání zároveň odsouzen, jsou totiž dvě odlišné věci. Z projevů, které zazněly na tiskové konferenci je sice patrné, že podnět orgánům činným v trestním řízení byl teprve podán, tedy že otázku viny

žalobkyně budou orgány činné v trestním řízení ještě posuzovat, v pozadí takto podávaných informací však lze nalézt zřetelné konstatování, že žalobkyně je prostě „zlodějka, o čemž svědčí shromážděné účetní doklady – důkazy“. Soud je přesvědčen, že novináři, potažmo veřejnost, kteří podrobně neznají okolnosti věci, můžou rozumět sdělení zástupců [REDAKCE] výše uvedeným způsobem – žalobkyně se dopustila přečinu krádeže a zpronevěry. Jak již bylo uvedeno za situace, kdy závěr o vině není formulován jako vyjádření názoru neboli hodnotící soud (k tomu tisková konference s ohledem na svůj účel zjevně nesměřovala), nýbrž jako fakt, je proto nezbytné, aby ten, kdo učinil difamující projev, prokázal, že měl rozumný důvod spoléhat na pravdivost předmětné informace, že si ji v nezbytné míře ověřil a že byl ohledně její pravdivosti v dobré víře. Ke splnění těchto podmínek zde ale v žádném případě dojít nemohlo. Závěr o vině, který se odvíjí výlučně od skutečností zjištěných novým [REDAKCE] a stávajících účetní a pokladní, resp. ze samotného faktu, že bylo podáno trestní oznámení, nemůže obstát, neboť ve vztahu k žalobkyni zcela popírá presumpci její nevinu

98. K uvedenému je nutno dodat další důležitý aspekt, ad 2) obsah výroku – kdy použití výše uvedených formulací sledovalo úmysl konstatování viny žalobkyně za situace, kdy tisk, zpravodajské weby informovali o vlně nelibosti a kritiky veřejnosti a opozice, která se snesla na hlavu vedení města v souvislosti s odvoláním žalobkyně z funkce [REDAKCE] a vyvstala tak potřeba obhajovat rozhodnutí vedení města odvolat [REDAKCE]
99. Pokud jde o ad 3) formu výroků, nelze přehlédnout, že se jednalo často o výroky poměrně expresivní obsahující prvky hodnocení jako zklamání, neměla to zapotřebí.
100. S tím úzce souvisí další důležité kritérium, které je nutno při vyvažování svobody projevu a osobnostních práv brát v potaz, a to ad 4) status osoby, která je kritikou dotčena – [REDAKCE] na maloměstě, od které veřejnost, zejm. [REDAKCE] očekávají určitou morální integritu a ad 5), kdy výrok se pak dotýká jejího působení [REDAKCE]
101. Pokud jde o ad 6) chování žalobkyně – soud nezjistil nic, za co by si žalobkyně difamující výroky „zasloužila“.
102. Významné je rovněž ad 7), kdo výroky pronášel, kdy výroky nepronášeli jednotliví mluvčí jako běžní občané, ale jednalo se o výroky [REDAKCE] - [REDAKCE], [REDAKCE] a pověřeného [REDAKCE] v budově [REDAKCE], na tiskové konferenci svolané vedením města [REDAKCE] k informování veřejnosti právě o dalších okolnostech, které vedly k tomu, že vedení města nemá zájem na tom, aby žalobkyně byla nadále [REDAKCE] („...paní [REDAKCE] nám [REDAKCE] kradla...“).
103. Konečně pokud jde o ad 8) kdy tak učinil (tzn. např. jaké měl či mohl mít jeho autor v daný okamžik k dispozici konkrétní údaje, z nichž vycházel, a v jaké situaci tak učinil). Po provedeném dokazování soud zjistil, že určité pochybnosti o správnosti účetních operací v [REDAKCE] získal nový [REDAKCE] při svém nástupu do funkce, a to zejm. z dokladů, které mu předložily stávající ekonomka [REDAKCE] a pokladní [REDAKCE]. Účetní doklady [REDAKCE] zkoumaly orgány činné v trestním řízení, kdy trestní řízení skončilo odsouzením [REDAKCE], proti žalobkyni trestní stíhání nakonec ani nebylo zahájeno. Účetní doklady včetně svědeckých výpovědí měl k dispozici zdejší soud ve věci sp. zn. [REDAKCE], když rozhodoval o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala určení, že okamžité zrušení pracovního poměru je neplatné a ani ten nedovodil jakoukoliv odpovědnost žalobkyně. Po rozsáhlém prověřování nebyl nikdo sto dovodit odpovědnost žalobkyně, natož učinit závěr, že by existovala nějaká cizí nebo svěřená věc, kterou by si žalobkyně přisvojila, nicméně nový pan [REDAKCE] měl již po necelém měsíci prověřování spolu s ekonomkou, která byla později odsouzena pro přečin podvodu, jasno a zprostředkoval [REDAKCE] informace takovým způsobem, že ti začali o žalobkyni veřejně mluvit jako o zlodějce [REDAKCE], vyjadřovali své velké zklamání a lítost nad závadným charakterem žalobkyně [REDAKCE]. Pokud předmětné informace [REDAKCE] předal jiným způsobem než, jako jasný závěr o krádeži, pak se zúčastnil tiskové

konference, kde tyto výroky padaly, aniž by je uvedl na pravou míru, aniž by řekl, že vše je v rovině podezření a účetních nesrovnalostí. Strpěl, že žalobkyni označili za zlodějku.

104. Po pečlivém zvážení dospěl soud k závěru, že při celkovém vyznění posuzovaných projevů pronášených na tiskové konferenci dne 7. 1. 2016, které mají obecnou podobu skutkového tvrzení, nebyla respektována presumpce neviny ve výše uvedeném smyslu a jednotliví mluvčí se dopustili nepřipustného zásahu do osobnostních práv žalobkyně.
105. Soud dovodil, že výroky, které zazněly na adresu žalobkyně na předmětné tiskové konferenci, jsou jednoznačně objektivně způsobilé zasáhnout do osobnostních práv žalobkyně, zejména do práva na ochranu občanské a profesní cti a vážnosti ve společnosti, neboť veřejnost opovrhne těmi, kteří ač by měli být [REDAKCE] které [REDAKCE], selhávají tím nejhrubším způsobem, pokud se dopouštějí úmyslné trestné činnosti jako je krádež či zpronevěra. Z tohoto důvodu se takové tvrzení může s velkou intenzitou negativně promítnout do všech sfér života, včetně toho, jak je dotýčený vnímán v okruhu svých nejbližších – rodiny, přátel, nebo v pracovních či jiných vztazích. Snížení či dokonce ztráta důvěry, které je osoba nařčená ze spáchání trestného činu vystavena, pro ni mohou mít neodčinitelné následky.
106. Tyto výroky shledal soud za nepravdivé, tudíž byl zásah do osobnostních práv žalobkyně neoprávněný.
107. Povinnost předložení důkazu pravdy zveřejněných skutkových tvrzení narušitelem nevylučuje samo o sobě to, že skutkové tvrzení obsahovalo citaci třetí osoby. Judikatura ustáleně vychází z toho, že zásadně není možné se úspěšně bránit proti žalobě na ochranu osobnosti tím, že žalovaný šířil pouze údaje, které sám slyšel (srov. zpráva NS SR Cpj 138/69). Vychází při tom s odkazem na rozhodovací činnost Evropského soudu pro lidská práva z tzv. testu přípustnosti převzatých tvrzení. Podle něj chce-li kdokoliv zveřejnit o jiné osobě informaci difamačního charakteru, nelze jeho počínání považovat za rozumné či legitimní, pokud (1.) neprokáže, že měl rozumné důvody pro spoléhání se na pravdivost difamační informace, kterou šířil, a dále (2.) pokud neprokáže, že podnikl řádné dostupné kroky k ověření pravdivosti takové informace, a to v míře a intenzitě, v níž mu bylo ověření informace přístupné, a konečně, (3.) pokud sám neměl důvod nevěřit, že difamační informace je nepravdivá (srov. např. nález ÚS IV. ÚS 23/05). Zveřejnění takové informace nelze považovat za rozumné i tehdy, pokud si šířitel informace neověří její pravdivost dotazem u osoby, které se informace týká a nezveřejní i její stanovisko, s výjimkou nemožnosti takového postupu, anebo tam, kde to zjevně nebylo nutné. Důležité pro zvážení legitimního zveřejnění informace je zkoumání motivu zveřejnění. Legimititu zveřejnění informace nelze dovodit, pokud byla dominantně motivována touhou poškodit difamovanou osobu, pokud šířitel sám informaci nevěřil anebo pokud ji poskytl bezohledně, aniž by se řádně staral o to, zda je či není pravdivá (srov. nález ÚS I. ÚS 453/03).
108. Přičítat jednání třetí osobě však není možné tehdy, pokud činnost použité osoby postrádá místní, časový a věcný vztah k plnění úkolů této třetí osoby. Uvedená kritéria přitom nemají stejný význam; rozhodující je věcný (vnitřní účelový) vztah, tj. vztah k činnosti, již byla způsobena újma, k plnění zadaných úkolů. Ve své podstatě jde o posouzení, zda při činnosti, již byla způsobena újma na osobnosti, použitá osoba sledovala z objektivního i subjektivního hlediska plnění zadaných úkolů (srov. např. usnesení NS 30 Cdo 4709/2010). Pokud z hlediska místního, časového a věcného vztahu k plnění činnosti třetí osoby je na místě závěr, že se činnost použité osoby již neděla v rámci pověření vymezené činnosti, jde o vybočení (exces) z tohoto rámce, tedy o jednání za jiného z vlastní iniciativy a ve vlastním zájmu (kupř. při difamujícím výroku předsedy politické strany bez jeho přijetí oprávněným orgánem politické strany). V takovém případě vzniká odpovědnost za zásah do osobnosti přímo osobě rušitele (srov. např. usnesení NS 30 Cdo 3196/2006, rozsudek NS 30 Cdo 2092/2007).
109. Soud dovodil, že původci zásahu [REDAKCE], vystupovali na tiskové konferenci žalovaného v jeho sídle za účasti dalších [REDAKCE] - minimálně

místostarosta [REDAKCE] statutární zástupce [REDAKCE] - uvolněné členky rady města, [REDAKCE] - člena rady města, [REDAKCE] - členka rady města.

110. Na tiskové konferenci, kterou žalovaný svolal právě za účelem informování veřejnosti o důvodu skončení žalobkyně ve funkci [REDAKCE] a zřejmě z podnětu [REDAKCE] (viz. [REDAKCE] „A tu tiskovku jsem poprosil vedení [REDAKCE], kvůli tomu, aby přestaly takový ty kecý prdy o ničom, kterej si dneska člověk dneska zaplatí nebo nezaplatí, na férovku jsme vám to naservírovali, na férovku se ptejte.“ [REDAKCE]: Tak voni stejně ty kecý prdy..., [REDAKCE]: A víte proč? Protože už nechci, aby byla [REDAKCE] nikdy. A to jí klidně řeknu, že jí ... protože jestli kradla jednou, tak bude krást pokaždý takhle blbě, a nemá to zapotřebí, to je celý.)
111. Důsledně tomu soud nemohl přijmout závěr předestíraný žalovaným, že u [REDAKCE] by se mohlo jednat vybočení (exces) z rámce jeho vymezené činnosti, tedy o jednání za žalovaného z vlastní iniciativy a ve vlastním zájmu. Naopak z hlediska místního, časového a věcného vztahu k plnění činnosti žalovaného je namístě závěr, že [REDAKCE] nejde o vybočení (exces) z tohoto rámce vymezené činnosti žalovaného, tedy o jednání za jiného z vlastní iniciativy a ve vlastním zájmu.
112. Jak [REDAKCE] tak [REDAKCE] neměli rozumné důvody pro spoléhání se na pravdivost informací, které šířili – neměli závěry forenzního auditu ani výsledky šetření orgánů činných v trestním řízení. V této souvislosti se jeví rovněž významným, že [REDAKCE] činila výroky jako [REDAKCE], [REDAKCE] je bývalým [REDAKCE] [REDAKCE] i [REDAKCE] a oběma by tedy mělo být vlastní respektování presumpce nevinny. Z jejich projevů je však zřejmé, že opak je realitou. Pokud jde o [REDAKCE] bylo úmyslem žalovaného přizvat na tiskovou konferenci nového [REDAKCE], neboť dle žalovaného to měl být právě [REDAKCE], který měl novináře seznámit s jednotlivými dílčími skutky, kterých se měla dopustit žalobkyně. Jediný [REDAKCE] sděloval svá zjištění věcně, bez doplňujících hodnotících soudů. Ani on si však nepočínal rozumně, když nepodnikl řádné dostupné kroky k ověření svých dedukcí – neměl k dispozici ani závěry forenzního auditu ani výsledky šetření orgánů činných v trestním řízení. V posuzované situaci byla namístě dle názoru soudu spíše zdrženlivost.
113. Proto ve smyslu ust. § 2910 o.z. žalovaný neoprávněně zasáhl do osobnostních práv žalobkyně chráněných podle ust. § 81 o.z. a žalobkyni vzniklo právo na odstranění následku tohoto neoprávněného zásahu (svolání tiskové konference a přečtení omluvy). Dále pak žalovanému vznikla povinnost nahradit žalobkyni, co neoprávněným zásahem způsobil, tedy dle ust. § 2956 o.z. nahradit žalobkyni nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil - povinnost odčinit způsobené duševní útrapy.
114. Podle § 2957 o.z. způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. V této souvislosti nelze přehlédnout, že osoby, které podávaly informace, byli [REDAKCE], osoby komunální politiky, celostátní politiky – [REDAKCE] nadto bývalý [REDAKCE] kdy označili konkrétně žalobkyni, podávali informace neodpovídající stavu vyšetřování a jejich cílem bylo seznámit s nimi veřejnost – ospravedlnit vůči veřejnosti kroky, které vůči žalobkyni podnikly. Nespokojili se s tím, že pracovní poměr žalobkyně okamžitě zrušili, nepodali o důvodech okamžitého zrušení krátké oznámení v obecním tisku, nýbrž svolali tiskovou konferenci, kdy jejich záměrem bylo seznámit s důvody okamžitého zrušení pracovního poměru širokou veřejnost, tedy u úmyslně způsobené újmy násobili účinky zásahu uváděním ve veřejnou známost. Tyto výroky mají obecnou podobu skutkového tvrzení a následně se ukázaly jako nepravdivé, resp. usnesením bylo rozhodnuto trestní stíhání žalobkyně nezahajovat, přičemž jako takové mohly mít charakter difamační informace a osoby, které je zveřejnili, neměli dostatečné a rozumné důvody pro spoléhání se na pravdivost. Tyto informaci získali, když velmi krátkou dobu - necelý měsíc – shromažďoval [REDAKCE] poznatky o chodu [REDAKCE]. Žalovaný měl právo informovat veřejnost, jím zveřejněné informace ovšem měly být

objektivní, přesné, korektní a nezavádějící. Místo toho naopak výše uvedenými formulacemi vyjádřil jistotu, že žalobkyně skutečně kradla (viz výroky: „...paní [REDAKCE] kradla...“, „...okrádala cikány, na které my sháníme peníze...“, a další podobné). Především měl tedy žalovaný v zájmu objektivity dodržovat zásadu presumpce neviny a neuchylovat se k označování žalobkyně za zlodějku, tj. pachatelku trestného činu krádeže, čím ve své podstatě předjímal výsledek soudního řízení.

115. Soud dovodil, že výroky, které zazněly na adresu žalobkyně na předmětné tiskové konferenci, jsou jednoznačně objektivně způsobilé zasáhnout do osobnostních práv žalobkyně, zejména do práva na ochranu občanské a profesní cti a vážnosti ve společnosti. Výroky uvedení mluvčí nepronášeli v situaci, kdy by byli náhle nepřipraveni oslovení novináři, ale na připravené, za tím účelem svolané tiskové konferenci (viz výroky „...změnily se podmínky...“ „...kradla, my ji nemůžeme vzít zpět, i kdybychom chtěli...“. Žalovaný – konkrétně zejm. [REDAKCE] si musel být vědom skutečnosti, jak velkou moc mají média, když zveřejněním určité informace (zvláště jde-li o trestný čin), byť se posléze ukáže jako nepravdivá, mohou v poměrně krátké době kohokoliv vystavit mediálnímu tlaku či mediálnímu odsouzení, jemuž tato osoba, není-li v tomto směru sama mediálně zdatná, může jen stěží čelit. Následky pro její další osobní i společenský život přitom mohou být fatální.
116. Radní města svolali tiskovou konferenci pouze a jedinečně za účelem informování o tom, že nastaly další okolnosti odchodu [REDAKCE] a tyto jsou tak závažného charakteru („...paní [REDAKCE] kradla...“), že není možné rozhodnutí o odvolání [REDAKCE] změnit. Učinili tak vědomě - úmyslně, informací o tom, že paní [REDAKCE] kradla, chtěli novinářům sdělit a věděli, že svými prohlášeními nerespektují presumpci neviny – min. [REDAKCE], kdy říká: „my si tu odpovědnost vezmeme“.
117. K otázce přiměřenosti výše náhrady za nemajetkovou újmu v penězích s přihlédnutím k její preventivně-sankční povaze se Nejvyšší soud ČR vyjádřil mj. v rozsudku ze dne 7. 10. 2009, sp. zn. 30 Cdo 4431/2007, dále v rozsudku ze dne 27. 9. 2012, sp. zn. 30 Cdo 4842/2010.
118. Dle Usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 5. 2014, sp. zn. II. ÚS 438/14, bod 9 plní náhrada nemajetkové újmy v penězích primárně funkci satisfakční, tj. jejím účelem je přiměřeně s ohledem na všechny okolnosti konkrétního případu, optimálně, a tím účinně vyvážit a zmírnit nepříznivý následek neoprávněného zásahu. Základním a určujícím hlediskem při určování výše náhrady nemajetkové újmy pak musí být hledisko závažnosti a intenzity ("blízkosti") zásahu (srov. nález sp. zn. I. ÚS 1586/09 ze dne 6. 3. 2012, N 43/64 SbNU 491, body 33 a 34, usnesení sp. zn. II. ÚS 3894/11 ze dne 30. 5. 2012, bod 17, dostupné na <http://nalus.usoud.cz>). Současně by však náhrada nemajetkové újmy v penězích měla plnit funkci preventivně-sankční (srov. nález sp. zn. I. ÚS 1586/09 ze dne 6. 3. 2012, N 43/64 SbNU 491, bod 35), protože v určitých případech může být občanskoprávní ochrana účinná jen tehdy, jestliže i výše plnění uloženého rušiteli bude postižené fyzické osobě zajišťovat nejen přiměřené zadostiučinění, odpovídající závažnosti vzniklé nemajetkové újmy, nýbrž zároveň bude svým odstrašujícím účinkem působit preventivně jak na rušitele, tak i na ostatní potenciální rušitele (srov. Knap, K., Švestka, J., Jehlička, O., Pavlík P., Plecítý, V. Ochrana osobnosti podle občanského práva. 4. vydání. Praha: Linde 2004, str. 192).
119. Pokud jde o funkci satisfakční, posuzoval soud, jaká částka peněz je přiměřená s ohledem na všechny okolnosti případu tak, aby účinně vyvážila a zmírnila nepříznivý následek neoprávněného zásahu. Neoprávněný zásah byl do hodnoty, kterou je osobní čest, dobrá pověst. Je-li o někom řečeno, že spáchal trestný čin, je tím míněno, že se dopustil protiprávního a společensky škodlivého jednání, které není ze strany většiny společnosti akceptovatelné nebo jí je dokonce považováno za zavrženíhodné. Z tohoto důvodu se takovéto tvrzení může s velkou intenzitou negativně promítnout do všech sfér jeho života, včetně toho, jak je vnímán v okruhu svých nejbližších, tedy ze strany rodiny a přátel, nebo v pracovních či jiných vztazích. Snížení či

dokonce ztráta důvěry, které je osoba nařčená ze spáchání trestného činu vystavena, pro ni mohou mít v závislosti na konkrétních okolnostech neodčinitelné následky.

120. Rozsah zasažení do cti žalobkyně byl mimořádný, neboť se žalobkyně ze dne na den z dlouholeté [redacted], [redacted] stala v očích veřejnosti zavrženíhodnou zlodějkou a nejen zlodějkou, ale zlodějkou, která to neměla zapotřebí, zlodějkou, která měla okrádat [redacted] jejichž [redacted], a to vše na malém městě, kde si „všichni vidí do talířů“, jak prohlásila paní [redacted].
121. K neoprávněnému zásahu do cti navíc došlo na tiskové konferenci, tedy jak před zúčastněnými novináři, tak před širokou čtenářskou veřejností a intenzita zásahu byla značná, když vážnost žalobkyně ve společnosti byla objektivně snížena. Následovalo období dvou let, kdy žalobkyně procházela trestním řízením. V těchto souvislostech se skutečně nejvíce přehnané tvrzení žalobkyně, když uvedla, že nechtěla vycházet ven, neboť měla pocit, že se na ni všichni dívají jako na zlodějkou. Nezůstalo jen u duševních útrap, ale duševní útrapy se promítly do fyzického zdraví žalobkyně. Dotčena byla i rodina žalobkyně, která jí v nelehké životní situaci byla na blízku.
122. Přestože se tisková konference konala dne 7. 1. 2016, tedy před čtyřmi lety, přestože se vina žalobkyně v trestním řízení neprokázala, žalovaný dosud své výroky pronášené na předmětné tiskové konferenci nekorigoval a i v předmětném řízení setrval na svém stanovisku, že do cti žalobkyně nezasáhl, neboť skutečnosti uváděné na předmětné tiskové konferenci nebyly výmysly.
123. Částka zadostiučinění tedy musí dosahovat výše, která účinně vyváží a zmírňuje následky neoprávněného zásahu. Soud má za to, že částka 500 000 Kč je v současné úrovni cen minimální částkou, která žalobkyni umožní „zapomenout“ na špatné období, kdy za částku 500 000 Kč může žalobkyně pořídit pro rodinu dovolenou na Bali nebo si žalobkyně může pořídit auto anebo „jen“ zmírnit finanční dopad toho, že o žalobkyni, která byla 18 let úspěšnou [redacted] [redacted] není jako o [redacted] na trhu práce zájem.
124. Z hlediska funkce preventivně-sankční má soud za to, že má-li částka peněz představující zadostiučinění působit jak na rušitele, tak i na ostatní potenciální rušitele, musí být citelná, nikoliv symbolická. Citelná, aby už do budoucna nikdo z [redacted] neříkal: „my si tu zodpovědnost vezmeme“ a aby veřejnost věděla, že zásada presumpce nevinnosti je vysoce ceněnou hodnotou demokratické společnosti, jejíž narušení společnost netoleruje. V této souvislosti vzal soud v úvahu, že žalovaným je město. Rušiteli jsou téměř výhradně představitelé samosprávy města, kteří jsou za svoji činnost odměňováni. I z tohoto hlediska pak částka 500 000 Kč představuje částku minimálně způsobitou působit preventivně sankčně.
125. S ohledem na shora uvedené soud žalobě vyhověl.
126. Podle § 1958 odst. 2 o.z. nejednají-li strany, kdy má dlužník splnit dluh, může věřitel požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu.
127. Podle § 1968 o.z. je dlužník, který svůj dluh řádně a včas nesplní v prodlení.
128. Podle § 1970 o.z. může po dlužníkovi, který je prodlení se splácením peněžitého dluhu, věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroků z prodlení ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
129. Žalobkyně vyzvala k zaplacení nejprve jednotlivé rušitele jejích osobnostních práv, vůči nim i podala žalobu ke zdejšímu soudu, která je vedena pod sp. zn. [redacted]. Poté co soud dne 19. 9. 2018 rozhodl rozsudkem č.j. [redacted], ve kterém byl mj. vyjádřen závěr, že v případě závadných výroků ze dne 7. 1. 2016 nemají být pasivně legitimovány uvedené osoby, nýbrž pasivně má být legitimován žalovaný, podala žalobkyně předmětnou žalobu. Žaloba byla doručena žalovanému dne 21. 2. 2019, který byl dle ust. § 1958 odst. 2 o.z. splnit dluh bez zbytečného odkladu. Žalovaný však neplnil a od 22. 2. 2019 je tak v prodlení. Důsledně shora uvedenému soud přiznal žalobkyni právo na úroky z prodlení až za období od 22. 2. 2019.

Požadovala-li žalobkyně úroky z prodlení již od 7. 1. 2019, kdy žalobu podala, soud v tomto rozsahu žalobu zamítl.

130. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. za situace, kdy neúspěch žalobkyně je pouze v poměrně nepatrné části. Soud tak přiznal žalobkyni, jež byla v řízení neúspěšná pouze v poměrně nepatrné části nárok na náhradu nákladů řízení v částce 31 676,03 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 7 000 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 9 odst. 4 písm. a), § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a.t.”) z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč sestávající z částky 3 100 Kč za převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) a.t. ze dne 14. 1. 2016, z částky 3 100 Kč za výzvu k plnění dle § 11 odst. 1 písm. d) a.t. ze dne 22. 5. 2016, z částky 3 100 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) a.t. ze dne 7. 1. 2019, z částky 3 100 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a.t. ze dne 7. 1. 2020, z částky 3 100 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a.t. ze dne 7. 1. 2020, z částky 3 100 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a.t. ze dne 7. 1. 2020 (jednání od 8:30 do 15:27 hod, tedy celkem 3 započaté hodiny) a z částky 1 550 Kč za účast na jednání soudu (vyhlášení rozsudku) dle § 11 odst. 1 písm. g) a.t. ze dne 14. 1. 2020 včetně pěti paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a.t., cestovní náhrada v celkové výši 4 943,41 Kč, a to v souvislosti s cestou realizovanou dne 7. 1. 2020 náhrada 1 691,81 Kč za 180 ujetých km v částce 1 091,81 Kč (32 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 358/2019 Sb. při průměrné spotřebě 5,83 l/100 km a 4,20 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 358/2019 Sb.) podle § 13 a.t. a náhrada za ztrátu času v trvání 6 × 30 minut v částce 600 Kč podle § 14 a.t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 14. 1. 2020 náhrada 1 691,81 Kč za 180 ujetých km v částce 1 091,81 Kč (32 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 358/2019 Sb. při průměrné spotřebě 5,83 l/100 km a 4,20 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 358/2019 Sb.) podle § 13 a.t. a náhrada za ztrátu času v trvání 6 × 30 minut v částce 600 Kč podle § 14 a.t. a v souvislosti s cestou realizovanou dne 11. 12. 2019 (setkání s mediátorem) náhrada 1 559,79 Kč za 240 ujetých km (33,60 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 333/2018 Sb. při průměrné spotřebě 7,23 l/100 km a 4,10 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 333/2018 Sb.) podle § 13 a.t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 27 193,41 Kč ve výši 5 710,62 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Most 14. ledna 2020

Mgr. Radka Kryndlerová v.r.
samosoudkyně